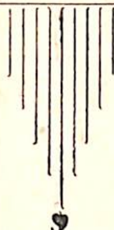
திருவிரிஞ்சை முருகன்
பிள்ளைத்தமிழ்

கழக வெளியீடு - ௲௬௬

மார்க்கசகாய தேவர்

இயற்றிய

திருவிரிஞ்சை முருகன் பிள்ளைத்தமிழ்

பேராசிரியர், பெருநாவலர்,

திரு. பு. சி. புன்னைவனநாத முதலியார்

எழுதிய

அரும்பொருள் விளக்கத்துடன்

திருநெல்வேலித் தென்னிந்திய
சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், லிமிடெட்,
திருநெல்வேலி. :: சென்னை-1.

First Edition : May, 1944.
Second Edition : April, 1957.

THIRUVIRINJAI MURUGAN PILLAITH THAMIZH

Published by

THE SOUTH INDIA SAIVA SIDDHANTA WORKS
PUBLISHING SOCIETY, TINNEVELLY, LTD.,
1/140, BROADWAY, MADRAS - 1.

Head Office:

98, EAST CAR STREET, TIRUNELVELI.

Appar Achakam, 2/140, Broadway, Madras - 1—C. 1200.

பதிப்புரை

'பிள்ளைத் தமிழ்' என்பது சிறு நூல் வகையைச் சேர்ந்தது. பிற்காலத்திற் சிறு நூல் வரிசைகள் மிகப் பரவின. தமிழ்மொழி காலத்துக்கேற்ற அணிகலன்களை அணிந்து விளங்கி வந்துள்ளது. சிறு நூல் வகைகளும் அத்தகைய அணிகலன்களுள் ஒருவகை. அவற்றுள்ளும் **பிள்ளைத்தமிழ்** என்பது மிக அழகிய குழந்தையணிகலனாய் மிளிர்ந்து, தமிழில் மிக்க இன்பம் பயந்து வருகின்றது.

பிள்ளைகளின் பலவகையான பிள்ளைமைப் பருவங்களைச் சிறப்பித்துக் கூறுவது இந்நூலின் இயல்பு. ஆண்பால் பெண்பால் என்னும் இருவகையிலும் இஃது இயற்றப்படும். சொல்லணி பொருளணி சிறந்து, செய்யுட் சந்தமும் இன்னோசையும் வாய்ந்து, அன்பும் உருக்கமும் விளைத்து இந் நூல்வகை பெரும் பயனுடையதாய்த் திகழ்கின்றது.

'திருவிரிஞ்சை முருகன் பிள்ளைத் தமிழ்' தமிழ்த் தாய்க்குக் கிடைத்தது, தவப்பயனென்றே கூறுதல் வேண்டும். தமிழ்த்தாயின் நெஞ்சை யள்ளிய பிள்ளைத் தமிழ் இது. இதன் ஆசிரியர் **மார்க்கசகாய தேவர்** என்பவர். தேவரின் தமிழ்வாக்கு மிக அருமையாக அமைந்துள்ளது. "செந்தமிழ்சேர் வாக்கெனக்கு நல்கி மதமா முகக்கடவுள் ஊக்கமுடன் காப்பான் உவந்து" என ஆசிரியர் விரும்பிய வண்ணமே, அவர்க்குத் திருவருள் உதவி செய்துள்ளது. அதனால் இந் நூல், தன்னை ஓதுவார்க்கு நினைந்தது நினைந்த வண்ணம் பயனளிக்கும் அருட்டிரு படைத்த தென்பது துணியப்படும்.

இத்தகைய சிறந்த பிள்ளைத்தமிழை, நன்முறை யிற் பதித்துத் தமிழ் நாட்டிற் பரவச் செய்யவேண்டு மென்பது கழகத்தின் விருப்பம். தமிழ்த் தேவியின் எழிலமுதும் தணிகை முருகன் அருட்டேறலும் நாளுந் தெவிட்டாது உண்டு திளைத்துப் பிறர்க்கும் வழங்கி வரும் பெரியாராகிய இராவ்பகதூர் தணிகைமணி திரு. வ. சு. செங்கல்வராய பிள்ளை, எம். ஏ. அவர்கள்பால் அவ் விருப்பத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்ள, அவர்கள் பேரன்போடு இந் நூலைச் செப்பஞ்செய்து அருஞ்சொற் பொருளகராதி பொருட்குறிப்பு முதலியனவும் எழுதி யுதவினார்கள். கழகம், அவர்கள் திறத்திற் பெரிதும் நன்றி பாராட்டுகின்றது.

பேராசிரியர், பெருநாவலர், திரு. பு. சி. புன்னைவனநாத முதலியாரவர்களைக் கொண்டு இந் நூலுக்கு அருஞ்சொற் பொருள் விளக்கம் எழுதுவித்து நல்ல முறையில் யாம் இதனைப் பதிப்பித்துள்ளோம். தமிழுலகம் இதனருமையை யறிந்து பயனடையுமாக.

சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தார்.

முன்னுரை

திருவிரிஞ்சை என்பது தொண்டைநாட்டில், பாலாற்றங் கரையிலுள்ள ஒரு நகர். இதில் நான்முகன், திருமால், சத்தி முதலியோர் பூசித்துப் பேறுபெற்றுளர். கழுதை முகமுள்ள அசுரன் ஒருவன் பூசித்துக் கழுதைமுகம் போக்கிக்கொண்டனன். இதனுல் இத்தலம் கரஹுர், கரபுரி என்றழைக்கப்பெறுவதா யிற்று. இத்தலப் பெருமான் வழித்துணையான காரணத்தால் மார்க்கசகாயர் எனப்படுவர். அம்மை மரகதவல்லி. இறைவன் செய்தருளிய அற்புதங்கள் இப் பிள்ளைத்தமிழிலும், எல்லப்ப நயினுர் செய்துள்ள திருவிரிஞ்சைப் புராணத்திலும் காணத் தகும். சிவநாதர் என்னும் வேதியச் சிறுவன் பொருட்டுச் சிவபெருமான் திருமுடி வளைத்துக்கொடுத்த தலம். இதற்கு விரிஞ்சிபுரம் இருப்புப்பாதை நிலையம் ஒன்றுளது.

பிள்ளைத்தமிழ் என்பது சிறுநூல்வகையைச் சேர்ந்தது. தமிழ்மொழி காலத்துக்கு ஏற்ற அணிகலன்களை அணிந்து விளங்கி வந்துள்ளது. அவற்றுள் பிள்ளைத்தமிழ் அணிகலன் மிக அழகிய குழந்தை அணிகலனுய் மிளிர்ந்து மிக்க இன்பம் பயந்து வருகின்றது. தமிழ்த்தாயின் நெஞ்சை அள்ளும் சிலப் பதிகாரம் போன்று இப் பிள்ளைத்தமிழ் திகழ்கின்றது. இதன் ஆசிரியர் **மார்க்கசகாய தேவர்** அல்லது வழித்துணையாவார் என்ற தலப்பெருமான் பெயரைப் பூண்டவர். இப் பிள்ளைத் தமிழில் ஆசிரியர் பிள்ளையார் வணக்கத்தில் வேண்டியபடி, செந்தமிழ் அமுதவாக்கு மதமாமுகக் கடவுளால் இவர்க்கு நிரம்ப அருளப்பெற்றுளது என்பது, இப் பிள்ளைத்தமிழ்ப் பருவங்களில் வரும் செய்யுள்களின் போக்கை நோக்குவோர் எளிதின் அறிவர்.

காப்புப் பருவத்தில் மற்றை ஆசிரியர் அமைக்காத புதுமுறை யில், திருவருள், திருநீறு, மார்க்கசகாயசுவாமி, மரகதவல்லி, கங்கை, கணபதி, வைரவன், திருவேல், திருமயில், திருமுருகாற் றுப்படையும் திருப்புகழும், பலதேவர்கள் என அமைத்

திருப்பது புதுவிருந்து அளிப்பதாம். முதலில் திருவருளையும், திருநீற்றையும் வழுத்தியிருக்கும் முறைமை இவருடைய ஆழ்ந்த சமயப்பற்றையும் அழுத்தமான தமிழ் உணர்ச்சியையும் விளக்கப் போதுமானது. இவர் பாடல்கள் சந்தச்சுவை ததும்பி விந்தைப் பொருள் அமைந்து, சிந்தை கவரும் செம்மையன. இவர் முருகனை "எமையாட்கொண்ட குமரேசனைச் செம்மையுள ஆறு முகனைத் திருவிரிஞ்சை வருசேயைப் புரந்தருள்கவே, மும்மைமல மகல நக்கீரமுனி சொன்னதிரு முருகா றெனுந்தேறலும், எம் அருணகிரிநாதர் ஓதுபதினறு யிரந்திருப்புக ழமுதுமே" என்று கூறும்முறையால், அஞ்சாநெஞ்சுடன் ஆறணி பெருமானுடன் வீறுகொள் போர் நிகழ்த்திய நக்கீர தேவரிடத்தும், முருகன் அருளால் ஈரெண்ணுயிரம் திருப்புகழ் பாடி அருளிய அருணகிரி நாதரிடத்தும் மிகுந்த ஈடுபாடு உடையவர் என்பது விளங்கும்.

இப் பிள்ளைத்தமிழில் சிற்றிற்பருவம் 72 முதல் 75 பாடல்கள், சிறுதேர்ப்பருவம் 96, இவ்வெண்கள் அமைந்துள்ளவை எவரும் படித்துச் சுவைத்து இன்புறற்பாலன.

இப் பிள்ளைத்தமிழ் மூலம், திருநெல்வேலித் தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தாரால் பொருட்குறிப்புக்களுடன் இற்றைக்குப் பன்னிரண்டு ஆண்டுகட்குமுன் வெளியிடப் பெற்றுள்ளது. முருகன் பிள்ளைத்தமிழ் நூல்களைக் குறிப்புரைகளுடன் தனித்தனியும், தொகுத்தும் வெளியிட்டுப் பிள்ளைத் தமிழ் நூல்களைப் பேணவேண்டுமென்ற பெருநோக்கங்கொண் டுழைத்துவரும் கழக ஆட்சிப்பொறுப்பாளர் திருவாளர், வ. சுப்பையாபிள்ளை அவர்கள், இந் நூற்பணியிலும் என்னைப் பயன்படுத்திச் சிறப்பிக்க முன்வந்தமைக்கு என் மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

தண்டமிழ்க் கடவுள் தண்ணருளால் பைந்தமிழ்ப் பாடல் நூல்கள் பல உரையுடன் எழுதி வெளிப்படுத்த இறைவன் துணைபுரிவானுக.

புலவரகம், நெல்லை
25—3—57.

அன்புள்ள,

பு. சி. புன்னைவனநாதன்.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவிரிஞ்சை முருகன்

பிள்ளைத்தமிழ்

பிள்ளையார் வணக்கம்

சுந்தரனுந் தென்விரிஞ்சைத் தோகைமயில் வாகனன்மேல்
சந்தமுறும் பிள்ளைத் தமிழ்பாடச்—செந்தமிழ்சேர்
வாக்கெனக்கு நல்கி மதமா முகக்கடவுள்
ஊக்கமுடன் காப்பான் உவந்து.

(அருஞ்சொல் உரை.) சுந்தரன் - அழகன். மயில்வாகனன் - முருகன். சந்தம் - இசை, அழகு. நல்கி - கொடுத்து. மதமா - யானை. உவந்து - மகிழ்ந்து.

பருவத்தொகை

சாற்றரிய காப்புச்செங் கீரைதால் சப்பாணி
மாற்றரிய முத்தமே வாரானை—போற்றரிய
அம்புலியே சிற்றிலே ஆய்ந்த சிறுபறையே
பம்புசிறு தேரோடும் பத்து.

க. காப்புப்பருவம்

[பிள்ளைத்தமிழ் பாடும் இடத்து இரண்டாம் திங்களிற் பிள்ளையைக் காக்க என்று காத்தற் கடவுள் முதலிய தேவர்களை வணங்கி வேண்டுவது.]

திருவருள்

திருக்கஞ்ச இருகரத்தின் அபயவர தமும்சேர்
திகழுமர கதம்அளித்த தெய்வசிகா மணியை
அருக்கன்சந் திரன்தவழும் புரிசைவிரிஞ் சையில்வாழ்
ஆறுமுகத் தரசைஎமை ஆண்டவனைப் புரக்க

பெருக்கம்சந் ததமேவுஞ் சிவநாத னிடத்திற்
பிறந்தவொரு சிறுபாலன் பெருங்காணி பெறவே
இருக்கஞ்சன் முதலமர ரரகரஎன் றேத்த
இளைத்தபிறை சூடுமுடி வளைத்ததிரு வருளே.

(அ - ரை.) இருகஞ்சகரத்தின் - இரண்டு தாமரை மலர் போன்ற கைகளின். அபயம் - அடைக்கலம். வரதம் - ஈதல். மரகதம் அளித்த - மரகதவல்லி பெற்ற. அருக்கன் - சூரியன். புரிசை - மதில், கோட்டை. புரக்க - காக்க: வியங்கோள் வினை முற்று. சந்ததம் - எப்பொழுதும். இருகஞ்சன் முதல் அமரர் - பெரிய நான்முகன் முதல் தேவர்கள். இளைத்த பிறை - குறைந்த பிறை. (க)

திருநீறு

வேறு

முடிஆ றுடையாய் குமராசிவ மோட்சத் தேற்றும்
முருகா அசுரே சர்களாகிய காட்டைப் பாற்றும்
முனிவா கருணா கரனேமறை வாக்கிற் சாற்றும்
முடியா முதலே தனிஓதிம ஞர்க்குப் பூட்டும்

அடியார் துணையே அவர்பால்வினை யாட்டைக் காட்டும்
அமுதே கனியே நறவேமுரு காற்றைக் கேட்கும்
அரசே எமதா ருயிரேயெமை ஊத்தைக் கூட்டில்
அடையா நெறிநீ அருள்வாயென வாழ்த்திப் போற்றி

விடியா மலமா யைகளாம்இருள் தீர்த்துத் தீர்த்து
விழிநீர் தருயோ கிகள்சேர்தரு வீட்டுக் கேற்ற
வெளிரு அமுதாய் உலகோரிடர் நீக்கப் பாட்டு
மிகவோ தமுற ளொருநேயனுள் நாக்கிற் றீட்டும்

வடிவே லுடனே வயல்சூழ்கர னூர்க்குள் தோற்றும்
மயிலே றியசேய் சிறுவாணுதல் மேற்பொற் பூத்த
மலைமான் முலையூ றியபாலொடு கூட்டிச் சாத்தும்
வளைபோல் மதிபோல் ஒளிசேர்திரு நீற்றுக்காப்பே.

(அ - ரை.) மோட்சம் - நற்கதி, பந்தம் அறுதல், வீடு. பாற்றும் - நீக்கும். தளை - விலங்கு. ஓதிமனூர் - அன்ன ஊர்தியையுடைய பிரமர். நறவே - தேனே. முருகாற்றை - நக்கீரர் பாடிய திருமுருகாற்றுப்படையை. இப் படைநூல் முருகன் ஆறுபடை வீடுகளில் முதல் வீடாகிய திருப்பரங்குன்றத்தில் சரவணப் பொய்கைக் கரையிலிருந்து சிவபூசை செய்த நக்கீரதேவ நாயனர் அரச மரத்திலிருந்து விழுந்த இலையில் ஒரு பாதி நீரிலும், மறுபாதி தரையிலும் கிடந்த சிறு பொழுதில் தரைப் பகுதியது பறவையாகவும், நீர்ப்பகுதியது மீனுகவும் மாறி ஒன்றை ஒன்று இழுக்கக் கண்டு மயங்கி நின்றனர். இதற்குமுன் இவ்வாறு புதுமையைக் கண்டு மயங்கிச் சிவபூசையை மறந்து நின்ற தொளாயிரத்துத் தொண்ணூற்றொன்பது பேர்களோடு இவரைச் சேர்த்து ஆயிரவராக்கித் தன் வழக்கப்படி உண்ணுதற்கு நீராடச் சென்றது. முன் பூதத்தால் அடைபட்டிருந்தவர்கள் நக்கீரரைப் பார்த்து நாங்கள் நெடுநாளாக இப்பூதத்தால் சிறைப்பட்டிருந்தும் உணவு முதலியவைகளைப் பெற்று உயிர்பிழைத்திருந்தோம்; இன்று உம்மால் இறக்க நேரிட்டது என்று வருந்தினர். கீரர் தம்மால் வந்த கேடு இது என்று தம்மையும், பிறரையும் காக்கும் விருப்புடன் முருகனை நோக்கி **முருகாற்றுப்படை** பாடினர். "இன்றென்னைக் கைவிடா நின்றதுவும் கற்பொதும்பிற் காத்ததுவும் மெய்விடா வீரன் கைவேல்," என்று கீரரே கூறும் மொழிப்படி முருகன் வந்து சிறை வீடுசெய்து, யாவரையும் காத்தருள் புரிந்தார் என்க. ஊத்தைக் கூடு - அழுக்குப் பொதிந்த உடம்பு விடியா - நீங்காத, புலராத. வளை - சங்கு. சேய் - முருகன். (உ)

பெருக்கனே. அளியினம் - வண்டுக் கூட்டம். விழிகள் ஒருப தொடு உபயம் - பன்னிரண்டு கண்கள். மிருகமதம் - கத்தூரி. கருதலர் - பகைவர். அடுகூற்றன் - கொல்லும் எமன். விபுதர் - தேவர். தகனி - எரித்தவள். இளமை நலம் அழியாக்குயில் - இளமைச் சிறப்புக் கெடாத குயில் போன்றவள். நிறை - கற்பு. சடிலி - சடையை உடையவர்கள். வனசமலர் மகள் - இலக்குமி, திருமகள். மலையின் மடமகள் - பார்வதி. அமலி - மலமற்றவள். (சு)

கங்கை

வேறு

எம்பா தகம்நீக் கியவே லவனே
இமையோர் அரசைக் குமரே சனேஎன்
இதயத் திருளைக் களையுங் குகனே

அம்பால் மொழிஅம் மையளித் தருளும்
அமுதைக் கனியைக் கரனூர் தனில்வாழ்
அடியார் பெருவாழ் வைஅளித் தருள்க

கம்பா நதிகோ தமைகா வேரி
காளிந்தி கோதா விரிபா லிநதி
கனகா நதிகண் டிகைகுண் டிகைசூழ்

பம்பா நதிவா னதிசி தைநதி
பாஞ்சா லிதபோ நதியே முதலாம்
பலவா நதியா னபகீ ரதியே.

(அ - ரை.) பாதகம் - பாவச்செயல். இமையோர் அரசு - தேவர்கட்கு அரசன். இதயத்திருளை - அறியாமையை. அம்பால்மொழி அம்மை - அழகிய பால் போன்ற சொல்லை உடையவள். பாலிநதி - பாலாறு. கனகாநதி - பொன் முகரி. பகீரதி - கங்கை. இப் பாடலில் கண்ட நதிகள் யாவும் கங்கையின் பகுதிகள். கங்கை தெய்வத்தன்மை மிக்கதாகலின் அதனையும் இவ்வாறு தெய்வத்தொடு போற்றிப் பரவலானார். (எ)

கணபதி

வேறு

முந்திவரு சூரரின மாளச் சிவந்தவனை
முன்புகடல் நீர்சுவற வேல்தொட்ட செங்கையனை
முண்டகனை நூல்வினவி வாதித்த புங்கவனை
மொய்ம்புபெற வேதொழுத கீரற்கி ரங்கினனை

எந்தையை என்ஆவியை என்னுவிக் கருந்துணையை
என்சிரசில் ஓலமிடு பாதச்ச தங்கையனை
இன்பமுரு கேசனைமெய்ஞ் ஞானக் கொழுங்கனியை
எங்கள்கர னூரின்மயி லோனைப் புரந்தருள்க

அந்தரம் எலாம்அதிர வாய்விட்டு மண்டிவரு
மஞ்சலரெ லாமுறிய வால்சுற்றி மஞ்சுதனை
அங்கைகொடு தாவிஅத னீரைப்பி ழிந்துகடல்
அம்புவியெ லாம்நெளிய வோடித்தி ரும்பிவிட

மந்தரமெ லாம்அசைய வேமுட்டி அங்குலவு
வன்பரிதி தேர்முறிய வேகுத்தி வெண்டரளம்
வந்துலவும் ஏழ்சலதி நீர்வற்ற உண்டுமிழும்
வண்டுகள்ம தாசலம தாயுற்றி ருந்தவனே.

(அ - ரை.) இனம்-கூட்டம். கடல் நீர் சுவறவேல் தொட்ட செங்கையன் - கடல்நீர் வற்றும்படி வேலெறிந்த கையுடைய உக்கிர பாண்டியனானவனை. முண்டகன் - பிரமன். புங்கவன் - மேலானவன். மொய்ம்பு - வலிமை. சதங்கை - சலங்கை. அஞ்சலர் - அஞ்சாத பகைவர். மஞ்சு - மேகம். பரிதி - சூரியன். சலதி - கடல். மதாசலம் - யானை; மத + அசலம்: தீர்க்க சந்தி. (சு)

வைரவன்

வேறு

ஒருகைமணி ஒருகைகயி றொருகைசரம் ஒருகைசிலை
ஒருகைகடம் ஒருகை வடிவாள்
பொருகழுமுள் ஒருகைசிரம் ஒருகையிவை யுடையகர
புரிவடுக னடிதுதி செய்வாம்

முருகைஅரி மருகைமயின் முனியைமறை முதலைஅறு
முகனைஉமை மகனை அடியார்
இருள்அகல வருகுகனை எமையடிமை கொளுமரசை
இனிமையொடு புரவு செயவே.

(அ - ரை.) சரம் - அம்பு. கடம் - குடம். கழுமுள் - சூலாயுதம். வடுகன் - வைரவன். அரிமருகை - மால் மருகனை. புரவு செய - காத்தலைச் செய்ய. (எ)

திருவேல்

வேறு

முடியொர் ஆறுடை யானைஎம் ஐயனை
முதல்வனைச் செவ்வேளைப்
படியெ லாம்புகழ் தேவனை விரிஞ்சைஅம்
பதிமுரு கனைக்காக்க
கொடிய தானவர் குருதியில் ஆடிவெங்
குடலெனுந் தொடைசூடி
நெடிய யாக்கையின் நிணமெலாம் அருந்திய
அவன்கையின் நெடுவேலே.

(அ - ரை.) படி - பூமி. ஆடி - படிந்து, முழுகி. குடல் என்னும் தொடை சூடி-குடல் என்கின்ற மாலையைத் தரித்து. நிணம்-கொழுப்பு. (அ)

திருமயில்

வேறு

தொண்ட னுக மைக்கொ ளுஞ்சிறு
தோன்ற லைச்சதுர் வேதநூல்
சொல்லு மாமணி வாய னைச்சுக
மாயி ருந்தும ணங்கொளும்

வண்டு சேர்தரு நீப மாலைய
னைத்தி ருக்கர னூரில்வாழ்
மரக தக்கொடி பெற்ற செஞ்சுடர்
மணியை யன்பொடு காக்கவே

அண்ட கூட நடுங்க மால்வரை
தூளி யாகஅத் தூளியால்
ஆழி ஏழுநி ரம்பி மேடுப
டக்க லாபம டித்தெழுந்

தெண்தி சாமுக முங்க டைக்கண் இ
மைக்கு முன்னம்உ லாவியே
என்று மாட லியற்றி வாழவன்
ஏறு கின்றம யூரமே.

(அ - ரை.) சதுர்வேதம்-நான்குமறை. நீபமாலையன்-கடப்ப மாலையன். கூடம் - முகடு, வட்டம். மால்வரை தூளியாக - பெரிய மலைகள் தூளாகும்படியாக. ஆழி - கடல். கலாபம் - தோகை. கடைக்கண் இமைக்குமுன் - கடைக்கண் திறந்து மூடு தற்குள், ஒரு நொடியில். மயூரம் - மயில். (௯)

திருமுருகாற்றுப்படையும் திருப்புகழும்

வேறு

அம்மைமுலை யுண்டுவிளையாடும் இளை யோனைஎமை
யாட்கொண்ட குமரேசனைச்
செம்மையுள ஆறுமுக னைத்திரு விரிஞ்சைவரு
சேயைப் புரந்தருள்கவே
மும்மைமல மகலநக் கீரமுனி சொன்னதிரு
முருகா றெனுந்தேறலும்
எம்அருண கிரிநாதர் ஓதுபதி னொரு
யிரந்திருப் புகழமுதுமே.

(அ - ரை.) குமரேசன் - குமரக்கடவுள். மும்மை மலம் - மூவகை மலம்: ஆணவம், கன்மம், மாயை. தேறல் - தேன். ஓது - சொல்லிய. திருப்புகழ் அமுதம் - திருப்புகழாகிய அமிர்தம். திருமுருகாற்றுப்படையிடத்தும் திருப்புகழிடத்தும் தாம்கொண்டுள்ள பேரன்பு விளங்க, இவ்வாறு கடவுளரோடு சேர்த்து வாழ்த்துக் கூறினர். (௧௦)

பலதேவர்கள்

வேறு

கந்தனை வேளை விரிஞ்சையில் மேவு
கடம்பனை மாதுமையாள்
மைந்தனை வேலனை எங்கும ரேசனை
வந்திரு தாள்பணிவார்

இந்திரர் வானவர் சந்திர சூரியர்
எண்திசை யோர்முனிவோர்
செந்திரு மார்பினர் விஞ்சையர் பாதலர்
செங்கம லாசனரே.

(அ - ரை.) வேளை - முருகனை, எவராலும் விரும்பப்படுபவன். இருதாள் பணிவார் - இரண்டடிகளையும் வழிபடுவார். யாவரெனின் :—இந்திரர், தேவர், திசைக்காவலர், திருமால், பிரமர், வித்தியாதரர், பாதலத்தோர் முதலியோர். (கக)

உ. செங்கீரைப்பருவம்

[செங்கீரை ஆடும் பருவம். ஒரு காலை மடக்கி ஒரு காலை நீட்டி இரு கைகளையும் நிலத்தில் ஊன்றித் தலைநிமிர்ந்து முகம் அசைய ஆடுதல். இஃது ஐந்தாம் திங்களில் நிகழும்.]

உம்பர்அசு ரேசர்புரி வாதனை உரைத்தருள
உயர்கயிலை வாழ்ப ரமனார்
யோகத்தி லுன்னவெண் ணீறணியு நுதல்விழியில்
ஓர்ஆறு பொறிகள் சிதற

வெம்பொறி யெழுந்தண்ட ரண்டம் பரந்துலவ
விண்ணவர்கள் அஞ்சி மலைவாழ்
வித்தகர்க்கோ தவப்பொறிகள்தமை வாவென்று
வெங்கனலி தனையி தனைநீ

சம்ப்ரமொடு சரவணந் தனில்விடுதி யென்னஅத்
தழலவன் கொண்ட கலஅத்
தழல்வெம்மை யாற்கங்கை தனில்விடக் கங்கையுஞ்
சரவணந் தனில் வைத்திடச்

செம்பதும முகமா றுடன்குலவு கரனார
செங்கீரை யாடி யருளே
திருமுருக அரிமருக வரதகுரு பரகுமர
செங்கீரை யாடி யருளே.

(அ - ரை.) அசுரேசர் - சூரன் ஆதியோர். புரிவாதனை - செய்யுந் துன்பம். ஆறு பொறிகள் - ஆறு நெருப்புப் பொறிகள். அண்டரண்டம் - தேவலோகம். உலவ - பரவ. கனலி - நெருப்பு. சரவணம் - சரவணப் பொய்கை. விடுதி - விடுவாய்: முன்னிலை ஒருமை வினைமுற்று. தழல் வெம்மை - நெருப்பின் வெப்பம். செம்பதுமுகம் ஆறு உடன் - செந்தாமரை மலர் போன்ற முகங்கள் ஆறுடன். செங்கீரை ஆடிஅருள் - செம்மையான சொல்லைக் கூறி அருள். கீரம் - சொல். (கஉ)

ஆரமா முமைதாட் சிலம்பின்நவ மணிசிதற
அதனையரன் ஆட லொன்பான்
ஆயிழைய ராயவர் கருப்பந் தரித்துமையி
னருளினல் அவர்கள் அருளும்

வீரவா குவையுமடல் வீரகே சரியையும்
வீரமா கேந்திர னையும்
வீரமா கேசனையும் வீரபுரந் தரனையும்
வீரராக் கதனை யுந்தோள்

தாருலாம் வீரமார்த் தாண்டனையும் வீரராந்
தகனையும் வீர தீரன்
தன்னையுந் தம்பிய ரெனக்கொண்டு தோலாத
சமரேறி வடிவே லினல்

தீரராம் நிசிசரரை வென்றகரன் ஊராளி
செங்கீரை யாடி யருளே
திருமுருக அரிமருக வரதகுரு பரகுமர
செங்கீரை யாடி யருளே.

(அ - ரை.) ஆரம் - மாலை. நவமணி - நவரத்தினம். ஆடல் ஒன்பான் ஆயிழையர் - நடனம் புரியும் ஒன்பது சத்திகள். கருப்பம் தரித்து - கருக்கொண்டு. அருளும் - பெற்ற நவவீரர்கள் :— வீரவாகு, வீரசேகரி, வீரமாகேந்திரன், வீரமாகேசன், வீரபுரந்திரன், வீரராக்கதன், வீரமார்த்தாண்டன், வீரராந்தகன், வீரதீரன். இந்த நவவீரர்களும் முருகக்கடவுளுக்குத் துணையாக அமைந்து நின்று சூரனை வெல்லுதற்குத் துணைபுரிந்தனர். உமாதேவியிடத்துத் தோன்றியமையின் தம்பியர் என்றனர். தார்உலாம் - மாலை விளங்குகின்ற. தோலாத - தோல்வி அடையாத. சமர்ஏறி - போரில் சென்று. நிசிசரர் - இராக்கதர். கரனூர் ஆளி - திருவிரிஞ்சை நகர்த் தலைவ! (கந)

ககனமுக டுருவியெழு மகமேரு கிரியையொரு
கனகபம் பரமாகவே
கைக்கொண்டொ ராயிரக் கதிர்முடிச் சேடனைக்
கயிருக வேசுருட்டிச்

சகலலோ கமும்உறத் தழுவியிடு கமடமது
தன்னையொரு குறியாகவே
சங்கரர் மகிழ்ந்தருள வாவிகட் கிடையூறு
சாராமல் ஆடுகுமரா

மகரதோ ரணமறுகும் மாணிக்க மண்டபமும்
வயிடுரியப் புரிசையும்
மரகதக் கோயிலும் பவளநித் திலமருவி
மதியின்மண் டலம்அளாவுஞ்

சிகரகோ புரமும்ஒளி தழையவாழ் கரனூர
செங்கீரை யாடியருளே
திருமுருக அரிமருக வரதகுரு பரகுமர
செங்கீரை யாடியருளே.

(அ - ரை.) ககனமுகடு - விண்உச்சி. கனகபம்பரம் - பொற் பம்பரம். சுருட்டி - சுருளச் செய்து. கமடம் - ஆமை. மகர தோரணம் - மகரமீன் வடிவாய் அமைக்கப்பெற்ற தோரணங்கள். மறுகு - வீதி. புரிசை - கோட்டை. மருவி-பொருந்தி, அளாவி. வரத - வரத்தைக் கொடுக்கும், மேலான. (கச)

பரவையை உறிஞ்சிவட குலகிரி குலுங்கிடப்
பாய்ந்தண்டர் அண்டமெல்லாம்
பயமெழ விழித்துவிழி களிலனல் கொழித்துரக
பந்திமுடி திண்டாடவே

தரணியில் நடந்துதிசை மதகரி யுடன்பொருது
தாவிஆ காயமேவித்
தாரகை யுதிர்த்தமரர் தாருவை யழித்துவரு
தகரின்ஏ றியகுமரனே

வரையில்குங் குமமரமும் மணநாறு சந்தனமும்
மதுவொழுகு புன்னாகமும்
வாழையின் கனியுமணி யாரமும் உடன்கொண்டு
மழைபொழியு மேகம்அளவாய்த்

திரையெறிந் தொருபாலி நதிவருங் கரனூர
செங்கீரை யாடியருளே
திருமுருக அரிமருக வரதகுரு பரகுமர
செங்கிரை யாடியருளே.

(அ - ரை.) பரவை - கடல். வடகிரி - வடக்கிலுள்ள சிறந்த மலையாகிய மேரு. உரகபந்திமுடி - நாகவரிசை முடி. திசைமதகரி- திக்குயானைகள். தாரகை உதிர்த்து - நட்சத்திரங்களை உதிரச் செய்து. தாரு - மரம். அமரர் - தேவர். தகர் - ஆடு; நாரத முனிவர் யாகத்தில் தோன்றியது: வீரவாகுவால் கொண்டுவரப் பட்டது. மது - தேன். புன்னகம் - புன்னை. பாலிநதி வரும் கரனூர - பாலியாற்றங்கரையின் பொருந்திய கரனூரனே. (கரு)

பங்கயத் திறையைமறை நூல்வினவி ஓமெனும்
பதவுண்மை நீசொல்லெனப்
பண்டவன் திண்டாடல் கண்டுகுட் டித்தளை
படுத்திவண் சிறையூடுவைத்

தங்கையிற் செபமாலை குண்டிகை தரித்தபய
வரதத்தொ டேகமுகமாய்
அன்றமர்ந் தண்டரண் டங்களையும் உண்டாக்கும்
ஐயனே துய்யஅரசே

கொங்குடைச் சண்பகா டவியும்இள வாழைக்
குருத்துமணி சேர்கரும்புங்
குளிர்தாழை யுங்கமுகு விடுபாளை யுங்கனக
கோபுரக் கொடியுமடவார்

செங்கையிற் கழலுமழை முகிலளவு கரனூர
செங்கீரை யாடியருளே
திருமுருக அரிமருக வரதகுரு பரகுமர
செங்கிரை யாடியருளே.

(அ - ரை.) பங்கயத்திறை - தாமரைத் தலைவன். ஓம் எனும் பத உண்மை - ஓம் ஒன்று சொல்லப்படுகின்ற பிரணவத்தின் பொருள். தளைபடுத்தி - விலங்கிட்டு. குண்டிகை - கமண்டலம். ஏகமுகமாய் - ஒருமுகமாய். உண்டாக்கும் - படைக்கும். கொங்கு -

வாசனை. மணி - முத்து. செண்பகாடவி - சண்பகக்காடு. குருத்து-மெல்லிலை. (கசு)

வேறு

மாசது பொருந்தாத காசிப னுடன்கூடி
மாயைஅரு ளும்பாலராம்
வாளரி முகன்தாரு காசுர னெனும்வேழ
மாமுகன் நெடுஞ்சூரன்ஆ

காசமள வுஞ்சிற சோமுகி எழுந்தெழு
காசினியும் நொந்தேறவே
காவலது கொண்டான வானவர் பயந்தோடு
காலம்அவ ரஞ்சாமலே

வீசுதிரை யம்போதி நீர்சுவற மஞ்சான
வேடமொ டெதிர்ந்தோலமாய்
மேருகிரி யுந்தூளி யாகவரு வெஞ்சூரர்
வீழவிடு கெம்பீரனே

ஆசறு விரிஞ்சேச ஞர்அருள் இளங்காளை
யாடியருள் செங்கீரையே
ஆறுமுக முந்தோளு மேரொழு கிளங்காளை
யாடியருள் செங்கீரையே.

(அ - ரை.) மாசு - குற்றம். மாயை அருள் பாலர் - காசிபன் மனைவியாகிய மாயையிடம் தோன்றிய பாலர்கள். (1) அரிமுகன். (2) தாருகாசுரன். (3) சூரபத்மன். (4) அசோமுகி. மஞ்சு - மேகம். ஆசறு - குற்றமற்ற. எர் - அழகு. (கஎ)

கோடிமணி யந்தூணின் நாடக வரங்கூடு
கோதையர் நடங்கூறவே
கோலமத னன்போலும் ஆடவர்கள் கண்டாசை
கூரவிடு வண்டோடியே

நாடியவர் மஞ்சான ஓதியி லலங்கார
நாண்மலர் முகந்தூதுவாய்
நாதம்அமர் நெஞ்சாசை யோதுத லெனும்பாலி
நாடுடைய கெம்பீரனே

பாடிமறை கொண்டாட ஆரமுதம் உண்டார்கள்
பார்வைகள் சலந்தூவமா
பாதக முறிந்தோட மாதவ ரெழுந்தார
வாரமுடன் நின்றுடவே

ஆடிய விரிஞ்சேச னாரரு ளிளங்காளை
யாடியருள் செங்கீரையே
ஆறுமுக முந்தோளும் ஏரொழு கிளங்காளை
யாடியருள் செங்கீரையே.

(அ - ரை.) ஆடக அரங்கு - நடனசாலை. கூர - செய்ய, மிக. ஆரவாரம் - முழக்கம். (கஅ)

தாறுடைய பைம்பூக மாதவர் வரும்போது
சாமரை தருஞ்சோலைசூழ்
தாழைமயி லின்சாயல் மாதரிடை மின்சோதி
தானென மலர்ந்தேடெலாம்

நாறுமண முங்கூடி நீறுபுனை அன்பாளர்
ஞானவிழி யின்பாணிபோல்
நாளுமரு வுந்தாது தேறல்சொரி யும்பாலி
நாடுடைய கெம்பீரனே

சிறுமர வம்பாதி மாமதி கருங்காவி
சீதவன சந்தாதுசெந்
தேனொழுகு மந்தாரை தாதகி செழும்பூளை
தேவர்தலை என்பாமையோ

டாறணி விரிஞ்சேச னாருள் இளங்காளை
யாடியருள் செங்கீரையே
ஆறுமுக முந்தோளும் ஏரொழு கிளங்காளை
யாடியருள் செங்கீரையே.

(அ - ரை.) தாறு - குலை. பூகம் - பாக்குமரம், கமுகு. சாயல் - அழகு. எடு - இதழ். பாணி - தரம், தன்மை. சீறும் - கோபிக்கும். சீதவனசம் - குளிர்ந்த தாமரை. தாதகி - ஆத்தி. என்பு ஆமை - எலும்பும் ஆமை ஓடும். (கக)

மாரமத னன்தேரும் ஆனையும் மகிழ்ந்தேறு
வாசியு மவன்காளமும்
வாளியும் நெடுஞ்சோலை ஈயநல வம்போடு
வார்சிலை தரும்பாரில்வாழ்

நாரைவன சந்தாவு மாரலிரை யென்றேடி
நாடிநுக ரும்போதெலாம்
நாவிலதில் வந்தூறு தேனுநுக ரும்பாலி
நாடுடைய கெம்பீரனே

பூரணி கொடுஞ்சூலி நீலியுமை கங்காளி
பூமகள் தொழும்பூவைமால்
பூவிலுறை யுந்தேவன் மாமுனி கரன்தூய
பூசைபுரி யும்பாதனுர்

ஆரணி விரிஞ்சேச ஞரருள் இளங்காளை
யாடியருள் செங்கீரையே
ஆறுமுக முந்தோளும் ஏரொழு கிளங்காளை
யாடியருள் செங்கீரையே.

(அ - ரை.) மாரமதனன் - மாரனாகிய மன்மதன். தேர் - தென்றல் தேர். ஆனை - கடல். வாசி - கிளி. காளம் - குயில். வாளி - மலரம்பு. அம்போடு வார்சிலை - அம்புடன் நீண்ட கருப்பு வில். ஆரல் - ஆரல் மீன். நுகரும் - உண்ணும். கங்காளி - முழு எலும்பு அணிந்தவள். பூசைபுரியும் - வழிபடும். ஆர் - ஆத்தி. ஏர் ஒழுகு - அழகு பொழிகின்ற. (உ0)

நீதிபெறும் அன்பாளர் பாவவெயில் அண்டாமல்
நீழலரு ளுஞ்சோலையே
நீடிய கொடுஞ்சூர ராகிய கருங்காடு
நீறெழ எழுந்தீபமே

நாதமொடு கொண்டாடு வாரிருள் இரிந்தோட
நாடொறும் எழும்பானுவே
ஞானியர்கள் நெஞ்சான கோயிலும் அடங்காத
ஞானநிறை அம்பாரமே

மேதினியின் நொந்தாரை யேழ்பிறவி யின்தீர
மேவிட விடுங்தோணியே
மேதியில் வருங்கால ஞரெமை அடும்போது
வீடுதவு சஞ்சீவியே

ஆதிய விரிஞ்சேச ஞரருள் இளங்காளை
ஆடியருள் செங்கீரையே
ஆறுமுக முங்தோளும் ஏரொழு கிளங்காளை
ஆடியருள் செங்கீரையே.

(அ - ரை.) பரவ - துதிக்க. அண்டாமல் - நெருங்காமல். நீறெழ - சாம்பலாக. இரிந்து - பின்வாங்கி. பானு - சூரியன். நேரம்-ஓரம். மேதி-எருமை. சஞ்சீவி-உயிர் காக்கும் மருந்து. (உக)

ரு. தாலப்பருவம்

[தாலாட்டைக் கவனிக்கும் பருவம். தாலாட்டு - ஒருவகை நாவசைப்பு. தாலாட்டையேல் தாலாட்டையேல் என்னும் அடுக்கு, தாலோ, தாலேலோ என இணைத்தும் தால் எனத் தனித்தும் மரீஇயிற்று. ஏழாந் திங்களில் நிகழ்வது.]

கரியுரி கஞ்சுக மாகப் புலிஅதள்
கடிகமழ் பட்டாகக்
கனசடை முடிமயிர் முடியா கச்சிவ
கங்கையொர் பங்காகப்

பரிமள மதிகே தகைமட லாகப்
பாம்பிரு குழையாகப்
படுகனல் விழிபொட் டாகச்சூலம்
பாணியில் வாளாகத்

தெரிய விளங்கிய நான்மறை யாகிய
தேசியில் ஏறிமுனுள்
செட்டி தனக்கு வழித்துணை யாய்வரு
சேவக னுளமகிழத்

தரியலர் உடலஞ் சாடிய வேன்முனி
தாலோ தாலேலோ
சரவண பவகர புரியுறை அறுமுக
தாலோ தாலேலோ.

(அ - ரை.) கரிஉரி - யானைத்தோல். கஞ்சுகம் - சட்டை. அதள் - தோல். கேதகை - தாழை. தேசி - குதிரை. செட்டி - தனபாலன் என்னும் மிளகு வியாபாரி. தரியலர் - பகைவர். சாடிய - தாக்கிய. (உஉ)

செங்கையி லிடுவளை கலகல கலெனச்
செம்முலை வடம் அசையச்
சிலையெனும் நுதன்மட வனிதையர் குடைதரு
தெளிபுனல் நிறைவாவிப்

பங்கய மலரிடை இடையிடு பணிலம்
பவளச் செவ்வானிற்
பலபல முழுமதி நிலவிய வெனநிகழ்
பாலித் திருநாடா

கங்கையும் அரவும் இளஞ்சிறு பிறையுங்
கதிர்விடு கொக்கிறகுங்
கடிகமழ் இதழியும் அறுகும் எலும்புங்
கனசடை முடிசூடுஞ்

சங்கரர் மகிழ்வொடு தழுவிய பாலக
தாலோ தாலேலோ
சரவண பவகர புரியுறை அறுமுக
தாலோ தாலேலோ.

(அ - ரை.) வடம் - மாலை. வளை - வளையல். சிலை - வில். குடைதரு - முழுகும். பங்கய மலரிடை - தாமரை மலரிடத்தில். பணிலம் - முத்து. பவளச்செவ்வான் - பவளம் போன்ற சிவந்த வானம். கடிகமழ்இதழி - மணங்கமழுகின்ற கொன்றை. சரவண பவ - சரவணம் என்பது நாணல். இமயமலையில் உள்ள நாணற் பொய்கையில் தோன்றியபடியினல் சரவணபவன் என்று அறுமுகக்கடவுள் பெயர் பெற்றனர். (உ௫)

களைகளை கடைசியர் முலைகளில் ஒழுகிய
களப நெடுஞ்சேற்றில்
கனவளை உழவர்கள் உழவென உழுதொளி
கான்றிடு விதையெனவே

விளைவய லிடைவெண் தரளந் தூவிவி
ரிந்தொளிர் தாரகைசூழ்
வேள்குடை யாமதி போலத னூடு
விளங்கிய பாடை

வளமலை மகளுமை கௌரி புராதனி
மரகத வல்லிகையான்
மார்பி லணைத்தமு தந்தர உண்டு
மகிழ்ந்து வளர்ந்தணியும்

தளையவிழ் நீபம் உலாவுபு யாசல
தாலோ தாலேலோ
சரவண பவகர புரியுறை அறுமுக
தாலோ தாலேலோ

(அ - ரை.) களைகளை - களைகளைப் போக்குகின்ற. வளை - சங்கு. தொளிகான்றிடு விதை - சேறுசொரிந்த விதை. தரளம் - முத்து. தாரகை - விண்மீன். மதி - திங்கள். பாளுடா - பாலி வளநாடனே !. தளைஅவிழ்நீப உலாவு புயாசல - முறுக்கவிழ்ந்த கடப்ப மலர்மாலை அணிந்து விளங்குகின்ற தோளாகிய மலை யுடையவனே ! (உச)

வாவியுள் மேதியி னந்திரை வாரியுள்
மழைசொரி கருமுகில்போல்
வந்து பணிந்திட வாளையொர் கன்றென
மடிமுலை மேல்முட்டத்

தூவிய பால்மல ரோடை நிறைந்தணை
துன்றி வழிந்தோடச்
சோபன மாயுழ மள்ளர்கள் கால்வழி
தோறுமொ துக்கியிடப்

பூவிரை கமழும் பழனத் தலையிற்
புகுதச் சாலியெலாம்
பொன்னிற மாகி யெழுந்து வளர்ந்து
பொலிந்தொளி யொடுவானந்

தாவிய பாலிநல் நாடுடை ஆதிப
தாலோ தாலேலோ
சரவண பவகர புரியுறை அறுமுக
தாலோ தாலேலோ.

(அ - ரை.) வாவியுள் - தடாகத்தில். மேதிஇனம் - எருமைக் கூட்டம். வாரியுள் மழைசொரி - கடலிலே மழையைச் சொரி கின்ற. வாளை - வாளைமீன். அணைதுன்றி - அணைபொருந்தி. பூவிரை - மலர் மணம். சாலி - நெற்பயிர். கால் வழிதோறும் - வாய்க்கால்களாகிய வழிதோறும். (உரு)

நிலனெனும் ஒருகுல மடமகள் சிறுபயி
ராயசி ருர்களெலாம்
நின்று வருந்தி யிடாமல் முலைப்பால்
நேயமொ டீவதுபோன்

மலைதரும் அருவி விரைந்து வரக்குற
வாணர் இனங்களெலாம்
மகிழ்வுட னுடுகு றிஞ்சி நிலந்தனில்
வாழ்பசு மாமயிலா

பலபல முனிவர்கள் அடியிணை பரவிப்
பதமுடன் இசைபாடப்
பனிபடு சிறுபிறை ஒளியது மிளிரப்
பகிரதி முடிமீதில்

சலசல வெனநட மிடுமவர் பாலக
தாலோ தாலேலோ
சரவண பவகர புரியுறை அறுமுக
தாலோ தாலேலோ.

(அ - ரை.) சிருர் - சிறுவர். நேயம் - அன்பு. பதம் - சொல். பனிபடு - குளிர்ச்சிபொருந்திய. மிளிர - விளங்க. (உகூ)

மந்திரம் அறியாய் ஆகமம் அறியாய்
மாமறை நூலறியாய்
வழிபட அறியாய் இன்றுன் பூசை
வழுவா வகைசெயவே

முந்திய காணியை ஒற்றிவை என்று
மொழிந்திடு ஞாதியர்தம்
முடிசிறி யோனடி தீண்ட அவன்கை
முன்புதன் முடிதீண்டக்

குந்திய சிறுகால் நோவா ரச்சிவ
கொள்கையர் கொண்டாடக்
கோதறு சீதள நீரபி டேகங்
குறைவற வேபுரியச்

சந்திர மௌலி வளைத்தவர் பாலக
தாலோ தாலேலோ
சரவண பவகர புரியுறை அறுமுக
தாலோ தாலேலோ.

(அ - ரை.) வழுவாவகை-தவருத விதம். குந்திய-உட்கார்ந்திருந்த, குந்தியிருந்த. கோது - குற்றம். (உஎ)

வேறு

செந்தமி ழாமலர் தூவிய வஞ்சமி
லாதத போதனர் சிந்தையொ ராலய
மாகிய சீமானே
செங்கதி ராரமு தூறிய வெண்கதிர் சூழ்தரு
மாமலை செண்டென வேவிளை
யாடிய கோமானே

வெந்தழல் போல்வரு தானவர் செங்கறை
வாரியின் மூழ்கிவெ றுங்குடல் மாலிகை
சூடிய வேலோனே
விஞ்சையர் சேகரர் வாசவன் உம்பர்கள்
மாதவ ரோதிய மென்சிறு வாரிசம்
ஆம்இரு தாளோனே

அந்தர மாயுழ லாமலுன் அன்பர்க
ளோடெனை ஆளும ருந்துணை யேயமு
தேகனி யேதேனே
அம்புய னுலறி யாமறை யின்பொரு
ளானது காணுமோர் அஞ்சன மேயர
சேயடி யார்வாழ்வே

தந்தம தாசல மாமுக வெந்தைக
ணேசர்ச கோதர சண்டம யூரகு
ஞ்சல தாலேலோ
தண்டலை சூழ்கர னூருறை யுங்கும
ராமுரு காசிவ சங்கர னருள்
பாலக தாலேலோ.

(அ - ரை.) தபோதனர் - முனிவர்கள். ஆலயம் - கோயில். செண்டு - பந்து. குடல்மாலிகை - குடல்மாலை. வாரிசம் - தாமரை. அஞ்சனம் - மை. தந்த மதாசல மாமுக எந்தை கணேசர் - கொம்புடைய மதமலையாகிய யானைமுகத்தையுடைய எந்தையாகிய கணபதி. சண்ட - வேகமுள்ள. தண்டலை - சோலை. (உஅ)

அண்டர்க ளூர்குடி யேறவும் அண்டிய
சூர்பொடி யாகவும் அங்கையி லாழியில்
வேல்விடு மாசூரா
ஐம்புல னுலுழ லாமலும் அந்தக
னார்பிடி யாமலும் அன்றடி யேன்முடி
சூடிய சீர்பாதா

தெண்டிரை வாவியில் வாளையெ ழுந்து
நிலாமதி மேவுசெ ழுங்கமு கூடவி
தாவிய பானுடா
செங்கம லாசனி தாழ்உமை கொங்கையி
லூறிய பாலமு துண்டழ காய்விளை
யாடிய சீராளா

வண்டு முகாரித நாசிகு றிஞ்சிவ
ராளிபூ பாள மகிழ்ந்திசை யாயிவை
ஓதிய தார்மார்பா
மந்தர மோடொரு மால்வரை வெஞ்சமர்
கோலிய தாமென வன்களி றுனவை
பாய்மலை வாழ்தேவா

தண்டமி ழோதிய பாவலர் சஞ்சித
ஏழ்பவ வேர்களை சண்டம யூரகு
ஞசல தாலேலோ
தண்டலை சூழ்கர னூருறை யுங்கும
ராமுரு காசிவ சங்கர னாருள்
பாலக தாலேலோ.

(அ - ரை.) ஐம்புலனுல் உழலாமலும் - மெய் வாய் கண் மூக்குச் செவி என்னும் ஐம்பொறிகளாலும் வருத்தத்தை

அடையாமலும், பொடியாக - தூளாக. அந்தகன் - எமன். செங்கமலாசனி - செந்தாமரையிலிருக்கின்ற திருமகள். முகாரி, தநாசி முதலியவை பண்வகைகள். சமர்கோலியது - போர் தொடங்கியது. சஞ்சிதம் - இருப்பான வினை. (உக)

மந்தர மாமலை மாதர்ம கிழ்ந்துற
வாய்விளை யாடிய மண்டப மேடையின்
மேலொரு தேரோடே
வந்தெழு மாதவ னார்பரி யங்கெழு
வீணையி னோசை மகிழ்ந்திரு வார்குழை
யேறவு நடவாதே

அந்தர மேவிட ஆரமு ,தந்தரு
மாமதி யானத தன்பிற கேவர
வீரிய வேளானோன்
அங்கையில் வாளிகள் தூவிஅ ருந்தவ
யோகிகண் மீதுந டந்தம ராடிய
பாலிம கானாடா

செந்திரு ஏரகம் ஆடர வின்கிரி
ஈசுர மாமலை செங்கழு நீர்மலை
யாடக மூதூ ரா
செந்தில்அ ணமலை கூடலு டன்கம
லாலய மேவிய செம்புய மாறுடன்
ஆறுள தாளாளா

சந்திர சேகரி யாயிதி கம்பரி
நாரணி தான்மகிழ் சண்டம யூரகு
ஞசல தாலேலோ
தண்டலை சூழ்கர னூருறை யுங்கும
ராமுரு காசிவ சங்கர னாருள்
பாலக தாலேலோ.

(அ - ரை.) அந்தரம் - ஆகாயம். திருவேரகம் - சுவாமிமலை. செந்தில் - திருச்செந்தூர். கமலாலயம் - திருவாரூர். ஆயி - தாய். திகம்பரி - திக்கை ஆடையாயுடையவள். (௩௦)

பங்கய மோவர மோஉரு ஐங்கணை
யோபிணை யோபர வுங்கய லோகடு
வோவடு வோவேலோ
பைங்கழு நீர்மல ரோகரு குங்கட
லோநம னேபல பண்பயில் சேர்சர
மோமத வேள்வாளோ

வெங்கொலை யோகள வோவெனும் வஞ்சிய
ராசையி னுலவர் வெங்கணை யேபுகழ்
வாரொடு கூடாதே
வெண்பொடி பூசியி டாவலு வஞ்சக
மூடர்கண் மேலினி வெண்கவி மாலையெ
னுவது பாடாதே

மங்கல மாகிய நூலறி வுங்குல
மானமும் மாளவ ரும்பசி யாலடி
யேனிட ராழாதே
வண்கதிர் ஆதவ னுர்வெயின் மஞ்சினை
யேநிக ராகிம றைந்திடு வாழ்வெனும்
மாயையில் வீழாதே

சங்கையி லாவினை யேனைஉன் அன்பரோ
டாளும னேகர சண்டம யூரகு
ஞசல தாலேலோ
தண்டலை சூழ்கர னூருறை யுங்கும
ராமுரு காசிவ சங்கர னருள்
பாலக தாலேலோ.

(அ - ரை.) பிணை - மான். கரு - விடம். வடு - மாவடு. சரம் - அம்பு. வெண்பொடி - திருநீறு. நாஅது - நாக்கு. மானம் - பெருமை. மாள - அழிய, கெட. "மானம், குலங்கல்வி வண்மை அறிவுடைமை..........பத்தும் பசி வந்திடப்பறந்துபோம்" என்ற பாடற் கருத்தை நோக்குக. ஆதவன் - சூரியன். மஞ்சு - மேகம். சங்கை - அளவு. (கூக)

௯. சப்பாணிப்பருவம்

[இருகை யொருங்கு சேர்த்துக் கொட்டும் பருவம். இஃது ஒன்பதாந் திங்களில் நிகழ்வது.]

அண்டகூ டச்சிகரம் அடையத் துலங்கியணி
யானகமு காடவியெலாம்
ஆதவன் மணித்தேர் வரும்பொழுது பட்டுதிரு
மாரங்க ளைப்பூவைமார்

வண்டலா யத்தவர்வ குத்தபா வைக்கினிய
மாலையா கக்கோத்திடு
மங்கையர் முலைக்குமிரு செங்கையில் வலைக்குமவர்
வள்ளைமே வியகுழைக்குங்

கொண்டலா குங்கரிய கொண்டைக்கு மமுதூறு
கோவைக்கும் அழகானதோர்
கோகில மொழிக்குமவர் ஓதிமந டைக்குமயல்
கொண்டிளைஞர் தூதுவிடவே

சண்டவே ளூர்திமறு கெங்குமார் கரனூர
சப்பாணி கொட்டியருளே
சங்கரி திகம்பரி சிதம்பரி தருங்குமர
சப்பாணி கொட்டியருளே.

(**அ - ரை.**) அண்டகூடச் சிகரம் - ஆகாய வட்ட உச்சி. கமுகாடவி - பாக்கு மரக்காடு. ஆதவன் - சூரியன். அங்கனை - பெண். வள்ளை - வள்ளை இலைபோன்ற காது. கொண்டல் - மேகம். கோகிலம் - குயில். ஓதிமநடை - அன்னநடை. (௩௨)

வேலியா குங்கமுக மெனுமடவி விடுபாளை
வீசுசா மரையாகவும்
வெண்சங்கம் ஓலமிடும் ஏரிமடை மதகுகண்
மேளவொலி போலிசையவும்

வாலிதாம் வயல்வனச மணிவிளக் கேந்தவும்
வண்டினம் பாடியிடவும்
வாடையுல வும்புதிய சோலைமண் டபநடுவின்
மாநடஞ் செயுமயூரங்

கூலியா கத்தரள மணியளந் திடும்உழவர்
கோதைமா ருகிலணையக்
கோலமே னிச்சாயல் கண்டுநா ணிக்கரிய
கொண்டையது சாய்த்தொதுங்குஞ்
சாலிவா னளவிவளர் பாலிசூழ் கரஞூர
சப்பாணி கொட்டியருளே
சங்கரி திகம்பரி சிதம்பரி தருங்குமர
சப்பாணி கொட்டியருளே.

(அ - ரை.) ஏரிமடை மதகு - குளத்தின் மடையிலுள்ள நீர்க்கதவுகள். வாலிதுஆம் - தூய்மையாகிய. வனசமணி விளக்கு - தாமரையாகிய இரத்தின விளக்கு. நாணி - வெட்கி. (௩௩)

துந்துவெனு மொருநிருதன் அண்டர்அண் டந்தனது
தோள்வலியின் ஆளவதனுல்
துன்பசா கரமூழ்கி இன்பசா கரமீது
துயிலுமா லுடன்மொழியவே
அந்தமா லும்பர்களை அஞ்சலென் றவனுடல்
அழிக்கஆ யிரமுளரியால்
அர்ச்சிக்க வோராழி யன்றருள்வ ழித்துணைவ
ரங்கையாற் றழுவுமரசே
வந்தமத கரியொலியும் வாவுபாய் மாவொலியும்
மணிநெடுந் தேரினொலியும்
வந்தனைசெய் வார்கள்அர கரவென்னும் ஒலியுமட
மாதர்நட மாடுமொலியுஞ்
சந்தமறை யொலியுமலை யொலியுமிகு கரஞூர
சப்பாணி கொட்டியருளே
சங்கரி திகம்பரி சிதம்பரி தருங்குமர
சப்பாணி கொட்டியருளே.

(அ - ரை.) துன்ப சாகரம் - துயர்க்கடல். துயிலும் - தூங்குகின்ற. அஞ்சல் - பயப்படாதே. ஓர் ஆழி - ஒரு சக்கரம். வழித்துணைவர் - மார்க்க சகாயர். பாய்மா - குதிரை. நடம் - நர்த்தனம். சந்தமறை - இனிய வேதம். சிதம்பரி - சிவகாமி. (௩௪)

பொய்யா மொழிப்புலவர் மதுரையிற் சங்கம்
புரக்கவெழு நாள்மறவனுய்ப்
புறவற வளைத்தெனது பெயர்முட்டை பாடெனப்
பொன்போலு மென்றுபாட

வெய்யான பாலைக்கி தேலாது நும்பெயர்வி
ளம்பென விளம்பவவர்மேல்
விழுந்ததுளி யென்றெடுத் துப்பாடி அவர்நாவில்
வேல்கொடு பொறித்தசதுரா

மையான மஞ்சுதவழ் காவில்வா ழுதிர்புன்னை
மலரரும் பைத்தரளமா
வடபால்நதிக்கரையின் வண்டலம் பாவைமுலை
மார்பினி லணிந்துமகிழ்வாய்த்

தையாவி ழிச்சியர்கள் விளையாடு கரனூர
சப்பாணி கொட்டியருளே
சங்கரி திகம்பரி சிதம்பரி தருங்குமர
சப்பாணி கொட்டியருளே.

(அ - ரை.) சங்கம் புரக்க - சங்கம் பேண. எழுநாள் - புறப்பட்ட காலத்து. மறவனுய் - வேடனுய். பொன்போலும் என்று - பொன் போலும் என்று துவக்கும் பாடலை. ஏலாது-பொருந்தாது.

"விழுந்ததுளி யந்தரத்தே வேமென்றும், வீழின்
எழுந்த, சுடர்சுடு மென்றேங்கிச்—செழுங்கொண்டல்
பெய்யாத கானகத்திற் பெய்வளையுஞ் சென்றனளே,
பொய்யா மொழிப்பகைஞர், போல்."

வேல்கொடு பொறித்த சதுரா - வேலைக்கொண்டு எழுதிய அறிவுடையவனே. தரளமா - முத்தாக. தையாவிழிச்சியர் - தையாத கண்களையுடைய சிறுமியர். (௩௫)

பரமர்தரு மாதியுஞ் சிவஞான தானமும்
பரவும்ஐ வகைவேள்வியும்
பலபலவி சிட்டகா ரணமோடு தருமமும்
பாதகமு முறைசொர்க்கமும்

நரகஇய லுஞ்சனன மரணஇய லுஞ்சொர்க்க
நரகசே டத்தினியலு
ஞானபோ தமுமினிய பரிகார மாம்இயலு
நற்கோபு ரத்தினியலுங்

கரகமல முடிமிசை குவித்துமன முருகியிரு
கண்கள்நீர் நின்றுசொரியக்
கடலேழும் அங்கையிற் கொண்டகுறு முனியன்று
கயிலையங் கிரியின்மேவிச்

சரணதா மரைதொழ மொழிந்தகர னூராளி
சப்பாணி கொட்டியருளே
சங்கரி திகம்பரி சிதம்பரி தருங்குமர
சப்பாணி கொட்டி யருளே.

(அ - ரை.) ஐவகை வேள்வி - ஐந்து வகையான யாகம். அவை தேவ யாகம், பிரம யாகம், பூத யாகம், மானுட யாகம், பிதிர் யாகம் என்பன. இயல் - தன்மை. பரிகாரம் - நிவர்த்தி. குறுமுனி-அகத்தியர். சரண தாமரை-அடித் தாமரை மலர். (௩௬)

வேறு

துக்கம்அக லத்தினநி னைப்பவர்ம னத்திருள்து
ரத்தியம ணித்தீபமே
சுற்றியபி றப்பினில்இ யற்றியவி னைத்திடர்து
வைக்குமொரு சிற்றுனையே

மைக்கடுவ டக்கியவ ழித்துணைவர் பொற்புயம
லைக்கணியு முத்தாரமே
மற்றுநிக ரற்றசுரு திப்பொருள்க லைப்பொருள்ம
ணக்குமொரு கர்ப்பூரமே

நெக்குருகு சிட்டர்கள்கு ளித்திடஅ ருட்புனல்நி
றைத்தருளு நெட்டோடையே
நித்தம்உத திக்குளுத யப்பரிதி யிற்சுடர்நி
கழ்த்தியம ணிக்கோவையே

குக்குடமு யர்த்தருள் தி ருக்கரபு ரத்திறைவ
கொட்டியருள் சப்பாணியே
கொட்டமொடெ திர்த்தவசு ரக்குழுவை வெட்டுமுனி
கொட்டியருள் சப்பாணியே.

(அ - ரை.) மணித் தீபமே - இரத்தின விளக்கே! வினைத் திடர் - கருமமேடு. மைக்கடு - நீலவிடம். சுருதி - வேதம். உததி - கடல். குக்குடம் - கோழி. (௩௭)

புற்றரவு கச்செனஇ சைத்தவர்ம ழுக்கனல்பொ
றுத்தகம லப்பாணியார்
புத்தமுதி னைச்சுரர்க ளுக்குதவி நச்சதுபொ
சித்தகரு ணைப்பார்வையார்

வெற்றியிட பக்கொடிப டைத்தவர்ந டத்தொழில்வி
ளைத்தஇரு பொற்பாதனுர்
வித்தகர்வ ழித்துணைவர் பொற்புயம ணைத்தவள்வி
ருப்பமுறு நற்பாலனே

சிற்றிடைவ ருத்துசிக ரக்கனத னத்தியர்தெ
றித்தகள பச்சேறுசூழ்
தெற்றிகள்பு லர்த்தமது ரத்தமிழ்ம ணத்தினெடு
சித்தசர்ம ணித்தேரதூர்

கொற்றமுள நற்கரபு ரத்தறுமு கத்திறைவ
கொட்டியருள் சப்பாணியே
கொட்டமொடெ திர்த்தஅசு ரக்குழுவை வெட்டுமுனி
கொட்டியருள் சப்பாணியே.

(அ - ரை.) பொற்புயம் அணைத்தவள் - பொற்றோளில் அணைக்கப்பட்டவளான மரகதவல்லி. தனத்தியர் - கொங்கையுடையவர். தெற்றி - திண்ணை. கொற்றம் - வெற்றி. (௩௮)

கைத்தலம முப்பெறுக ணத்தவர்க ளுற்றகயி
லைத்திரும லைச்சூழலோ
கட்டழகு பெற்றொளிப ரப்புமது மட்டுடைய
கற்பகம லர்ச்சோலையோ

எத்தலமு மெப்பொருளு மிப்படியெ னச்சொல்மறை
யிற்பொருளி னப்பாலுமோ
இக்குவிலெ டுத்தமத னைப்பொடிப டக்கணிலெ
ரித்தவரி டப்பாகமோ

நித்தியம்அ லத்தனுவெ னத்தவநி லைக்கணில்நி
னைப்பவர்ம னக்கோயிலோ
நித்தமும்உ னக்கிடமெ னப்பரவு பத்தர்தொழு
நித்தியக ளிப்பாகவே

கொத்தலர்வ யற்கரபு ரத்தறுமு கத்திறைவ
கொட்டியருள் சப்பாணியே
கொட்டமொடெ திர்த்தஅசு ரக்குழுவை வெட்டுமுனி
கொட்டியருள் சப்பாணியே.

(அ - ரை.) சூழல் - சூழ்ந்திருக்குமிடம். மதுமட்டு - கள் வாசனை. மதுமட்டுமீமிசையுமாம். இக்குவில் - கரும்புவில். தனு - உடம்பு. நித்தியம் அல-உறுதியானது அல்ல, நிலையானது அல்ல. கொட்டம் - தவறு, பொல்லாங்கு. கொத்தலர் வயல் - பூங் கொத்துக்கள் கொத்துக்களாக மலர்ந்திருக்கின்ற வயல்கள். (௩௧)

கற்றவறி விற்பெரிய அப்பரைமு ருட்டறிவு
கற்றவர்கள் கற்றூணிலே
கட்டிஉத திக்குள்விட அப்பொழுத வர்க்கதுக
டக்கஅரு ளைத்தூவுவார்

எற்றுபுனல் மத்தம்இத ழித்தொடையெ ருக்கறுகி
ருக்குமுடி யெட்டாமலே
யெக்குமத லைக்குயரு முச்சியைவ ளைத்தவரெ
டுக்குமிள மைப்பாலனே

உற்றிடும்உ ழத்தியர்மு கத்தில்விழி நித்திலம்உ
திர்க்குநளி னபூவின்மேல்
உற்பலமெ னத்திகழ்வ தற்குழவர் வெற்றுளமு
ருக்கவரு மக்கோலவேள்

கொற்றவமர் முற்றியதி ருக்கரபு ரத்திறைவ
கொட்டியருள் சப்பாணியே
கொட்டமொடெ திர்த்தஅசு ரக்குழுவை வெட்டுமுனி
கொட்டியருள் சப்பாணியே.

(அ - ரை.) அப்பரை - திருநாவுக்கரசரை. கற்றூண் - கல்லாகிய தூண். அது கடக்க - அக்கடலைக் கடக்க. மத்தம் - ஊமத்தம். முடி - தலை. விழிநித்திலம் - விழிமுத்து. நளினப்பூ - தாமரை மலர். உற்பலம் - குவளை, நீலோற்பலம். கரபுரம் - கரனூர். (௩0)

அப்புடைவ யற்கயல்கு தித்தெழஉ திர்த்தகம
லத்தரள நற்சோதியா
லற்றையிரு ளைக்கடிய மைக்குவளை யிற்றுகள
தைப்பொருதி டக்காமவேள்

செப்புமதி முற்றிருளி லுற்றதென வட்டமுள
செப்பிளமு லைப்பாவைமார்
சித்தமும யக்கவிடர் சித்தமுமு றப்பொருதி
ருக்கரபு ரத்தேவனே

முப்பழமி தப்படுபொ ரிக்கறிப ருப்புநெய்மு
ளைத்துவரை யிக்கோடுதேன்
முக்கணவ லப்பமடை பிட்டுமது ரித்தவடை
முப்பொழுது முட்டாமலே

கொப்புழ்நல்வ யிற்றிலடை யக்கொளுமவ் வற்கிளவல்
கொட்டியருள் சப்பாணியே
கொட்டமொடெ திர்த்தவசு ரக்குழுவை வெட்டுமுனி
கொட்டியருள் சப்பாணியே.

(அ - ரை.) அப்புடை-நீர் உடைய. இருளைக் கடிய-இருளைப் போக்க. விடர் - காமுகர். முப்பழம் - வாழை, மா, பலாக் கனிகள். இதப்படு - இனிமையான. முட்டாமல் - தட்டாமல், குறையாமல். அடையக்கொளும் அவற்கு இளவல் - அடையும்படி (நிறையும்படி) கொள்கின்ற விநாயகக் கடவுளுக்கு இளையவனாகிய முருகன். (௩௧)

ரு. முத்தப்பருவம்

[குழந்தை முத்தம் தருமாறு தாய்தந்தை முதலியோர் வேண்டுதல். இது பதினொன்றாந் திங்களில் நிகழ்வது.]

சிலையுந்திகழ் பிறையுந்தொழு சிறுவாணுதல் மடவார்
சிகரக்கன தனமொன்றிய செம்மாமணி யொளியை
மலையின்மிசை யெழும்ஆதவ னென்றம்புய மலரும்
வயல்சூழ்கர புரிமேவிய மயிலேறிய வரதா
கலையின்படி நடவாதகொ டுஞ்சூரைஅ ழிக்குங்
கனதோள்வலி பெறவேசிவ கயிலைக்கிரி யுடையாள்
முலையுண்கனி வாயாலொரு முத்தந்தனை யருளே
முருகாஅரி மருகாவொரு முத்தந்தனை யருளே.

(அ - ரை.) சிலையும் திகழ் பிறையும் தொழுசிறு வாள்நுதல் மடவார் - வில்லும் விளங்குகின்ற இளம் பிறையும் வணங்குதற்குக் காரணமான சிறிய ஒளி பொருந்திய நெற்றியையுடைய இளம் பெண்கள். ஆதவன் - சூரியன். கயிலைக்கிரி உடையாள் - பார்வதி. (சஉ)

மாலானவர் பாலாழியுள் வளர்கின்றவ ளம்போன்
மழைமாமுகில் தவழுந்துய மணிமேடையி லேறப்
பாலார்மொழி மடவாரெறி செம்பந்துடல் பட்டே
பனிவான்மதி செம்மைப்படு பாலித்திரு நாடா
வேலாவுமை பாலாசிவ சிலாவனு கூலா
வேதாசுரர் நாதாமயில் வீராகர னூரா
மூலாகம வாயாலொரு முத்தந்தனை யருளே
முருகாஅரி மருகாவொரு முத்தந்தனை யருளே.

(அ - ரை.) மால் - திருமால். பாலாழி - திருப்பாற்கடல். மழைமாமுகில்-மழையைப் பொழியும் கரிய மேகம். ஆர்-போன்ற. செம்மைப்படு - சிவப்படைகின்ற. மூலாகமவாயால்-மூல ஆகமம் கூறிய வாயினல். (சங)

தீரக்கவி பாயப்பல தென்னம்பழ மடுவிற்
றிரளாய்விழ நெடுவாளைசி னத்தோடெதிர் நாடிப்
பாரப்புயல் தாவித்திகழ் பலவைப்பொரு துதிரும்
பலவின்சுளை யுடனேவரு பாலித்திரு நாடா

வீரப்பசு மயிலாகர புரிமேவிய வரதா
விண்ணோர்தொழும் இறைவாசதுர் வேதப்பொருள்
மூரற்றிரு வாயாலொரு முத்தந்தனை யருளே [கமழு
முருகாஅரி மருகாவொரு முத்தந்தனை யருளே.

(அ - ரை.) கவிபாய - குரங்கு பாய்தலால். மடு - குளம். புயல்தாவி - மேகத்திலே தாவி. பலவைப் பொருது - பலாமரத்தைத் தாக்கி. பசுமயில் - பச்சைமயில். மூரல் - பல். (சச)

மற்றுரும்ஒவ் வாமாதர்கண் மறுகெங்குமி றைக்கு
மணமார்பனி நீரோடிவ யற்போயது பாயப்
பொற்றுமமெ னச்சாலிவ ளர்ந்தேறிய பாலிப்
புனல்வேலையெ னச்சூழ்கர புரிவாழினை யோனே
சிற்றாரமு தச்சோமன்மு டிச்சூடிந லஞ்சேர்
சேமேல்வரும் ஈசற்குப தேசந்தனை யருளு
முற்றுகம வாயாலொரு முத்தந்தனை யருளே
முருகாஅரி மருகாவொரு முத்தந்தனை யருளே.

(அ - ரை.) மற்றுரும் ஒவ்வா மாதர்கள் - அழகால் பிறர் எவரும் தமக்கு ஒப்பாகாத பெண்கள். பனிநீர் - பன்னீர். பொற்றுமம் - பொற்பூமாலை. வேலை என - கடல் என்னும்படி. சோமன் - சந்திரன். சேமேல் - இடபத்தின் மீது. உபதேசம் - பிரணவப் பொருள் கூறியது. (சரு)

கதிரானிறை செஞ்சாலியும் வயல்மேவுக ரும்புங்
கனசங்கமு மதியுந்திகழ் கமுகாடவி மானும்
எதிராதவ னெழுபோதல ருந்தாமரை மலரும்
எரிமுத்தம ளிக்குங்கர புரிவாழினை யோனே
அதிராஅருள் முகிலேநல மழியாமத களிறே
அறுமாமுக வரசேதொழு மடியார்பெரு வாழ்வே
முதிராமணி வாயாலொரு முத்தந்தனை யருளே
முருகாஅரி மருகாவொரு முத்தந்தனை யருளே.

(அ - ரை.) செஞ்சாலி - செந்நெல். மானும் - நிகர்க்கும். அலரும் - விரிகின்ற. அதிரா - முழங்காத. முதிரா - முற்றாத, இளமை வாய்ந்த. (சசு)

வேறு

அருணச லப்பதியை நினைவார்த மக்குமொளி
யழியாத பொற்ச பையைநேர்
அறிவார்த மக்குமொரு கமலால யத்திலுட
லடைவார்த மக்கும் அலைநீர்

வருகாசி யிற்சனனம் ஒழிவார்த மக்கும்அருண்
மறைஞான முத்தி தமதூர்
மறுகேந டக்கிலருள் புரிவார்வ ழித்துணைவர்
மகிழ்வாய்அ ணைக்கும் அரசே

குருமாம ணிக்கிரண வெயில்வீசு முச்சியது
குவிகோபு ரத்தி லழகார்
கொடிமேலி ருக்குமுழு மதிதேவ ரிட்டஒரு
குடையாமெ னத்தி கழவே

திருநாள்பெ ருத்தகர புரிவாழ்தி ருக்குமர
திருவாயின் முத்த மருளே
சிறுதாம ரைக்குநிகர் அறுமாமு கக்குழவி
திருவாயின் முத்த மருளே.

(அ - ரை.) அருணசலப்பதி-திருவண்ணமலை. பொற்சபை-பொன்னம்பலம்; (தில்லையிலுள்ளது). கமலாலயம் - திருவாரூர். உடல் அடையார் - பிறவாதவர். சனனம் ஒழிவார் - இறப்பார். இஃது அண்ணமலை நினைக்க, அம்பலம் தரிசிக்க, ஆரூர் பிறக்க, காசி இறக்க முத்தி கிடைக்கும் என்ற பொன்மொழியைப் பின்பற்றியது. இவ்விடங்களினுல் அடையும் முத்தி திருவிரிஞ்சை நகர் வீதியில் நடக்கின்றவர்களுக்குங் கிடைக்கும் என்று அருமையாய்க் கூறப்பட்டுள்ளது. முழுமதி - நிறை திங்கள். திகழ - விளங்க. சிறு தாமரை - சிறிய தாமரை மலர். நிகர் - ஒப்பான. (௬எ)

உருகாம னத்திமிரம் உடைமேனி ரக்கமுட
னெருபூத ருக்கும் உதவேன்
உலகோர்ப ழித்தசெயல் புரிவேனி டர்க்கடலி
லுழல்வேனி ரக்க எழுவேன்

மருவார்க றுத்தகுழன் மடமாதர் கட்கடையின்
மயலாலி ளைத்து மெலிவேன்
வழிபாடும் அர்ச்சனையும் அறியேனு ளக்கமல
மலர்மீதி ருக்கு முருகா

அருகார்வ யற்குவளை அளிபாடி யிட்டபொழு
தழகாயொ ழுக்கி யிடுதேன்
அடியாரி சைக்குருகி விழிநீர்து ளித்தருளு
மதுவாமெ னத்தி கழவே

திருவார்செ ழித்தகர புரிவாழ்தி ருக்குமர
திருவாயின் முத்த மருளே
சிறுதாம ரைக்குநிகர் அறுமாமு கக்குழவி
திருவாயின் முத்த மருளே.

(அ - ரை.) மனத்திமிரம் - மனவிருள். இரக்க - யாசிக்க. மருஆர் - வாசனை பொருந்திய. வார் என்று பிரித்து - நீண்ட என்பதுமாம். மயல் - மோகம். மெலிவேன் - தளர்வேன். வழிபாடும் அர்ச்சனையும் - திருக்கோவிலுக்குச் சென்று வழிபடுதலும் பூசனை புரிதலும். அளி - வண்டு. இசைக்கு உருகி-இசைப் பாடலுக்கு இளகி. கள் - நீர்த்துளி, கண்ணீர்த்துளி போன்றதாம் என்க. (சஅ)

அரைமீது கட்டுநவ மணிநாணு நெற்றிதனி
லழகாய பொற்சு டிகையோ
டணிநீறு முத்துவடம் இசைமார்பும் நற்செவியி
லசைவாய பொற்கு ழையுநீள்

வரைவார ணக்கொடியும் மயில்வாக னப்பரியும்
மணநாறு சிற்றடியுமே
மலமாயை விட்டகல மறவாத பத்தருடன்
வறியேனை வைத்த தலைவா

விரைவாயொ லித்தபுனல் மதகூடு பட்டதிர
விசையாகி முட்டி இளநீர்
விழவேகு தித்ததிக வலைவாண ரைக்கறுவி
விளையாடி யிட்ட கயல்சூழ்

திரைவாவி யுற்றகர புரிவாழ்தி ருக்குமர
திருவாயின் முத்த மருளே
சிறுதாம ரைக்குநிகர் அறுமாமு கக்குழவி
திருவாயின் முத்த மருளே.

(அ - ரை.) பொற்சுடிகை - பொற்சுட்டி. குழை - குண்டலம். வாரணக்கொடி - சேவற்கொடி. பரி - குதிரை. விசை - வேகம். வலைவாணரைக் கறுவி - வலையால் மீன்பிடி வாழ்வுடையவர்களைச் சினந்து. (௪௧)

தவநாவ லிற்சடையன் மகவாய்உ தித்திறைவர்
தடையான்ம ணத்தொரு வியே
தமிழ்பாடி நற்பரவை யொடுகூட விட்டவிறல்
தனையோதி நெற்கு வையெலாம்

நவமாவ ழைத்தருளி நிதியாக மட்சிலைகள்
நதியூடு விட்ட பொருள்தான்
நலமார்கு ளத்தில்வர அருளால்நி னைத்தமலர்
நடமாடும் ஒற்றி நகர்வாழ்

அவள்தோள்அ ணைத்தரனை யொருதூது விட்டருகில்
அலராமெ ருதுக்கி யடைவாய்
அவநாசி யிற்கரவு நுகர்சேய ழைத்தருளு
மவரோடு முத்த குதியோர்

சிவநூன் மணத்தகர புரிவாழ்தி ருக்குமர
திருவாயின் முத்த மருளே
சிறுதாம ரைக்குநிக ரறுமா முகக்குழவி
திருவாயின் முத்த மருளே.

(அ - ரை.) தவநாவலிற் சடையன் மகவாய் - சிறந்த நாவலூரில் சடையப்ப சிவாசாரியர் புத்திரராய். தடையாய் - தடுத்தாட்கொண்டதால். மணத்து ஒருவி - திருமணத்தைச் செய்யாது நீங்கி. இது, சைவசமய குரவர் நால்வருள் ஒருவராய், திருநாவலூரில் சடையப்ப சிவாசாரியருக்கு இசை ஞானியார் வயிற்றுதித்துப் பின் புத்தூர்ச் சடங்கவி சிவாசாரியார் மகளைத் திருமணம் புரிய நின்ற காலத்து, சிவபெருமான் முன் கூறியபடி முதிய

வேதியராய் வந்து, இம்மணமகன் எனக்கு அடிமை என்று பழைய ஆவணங்காட்டி மணத்தையும் தடுத்துத் திருவெண்ணெய் நல்லூர் அருட்டுறைக் கோயிலுள் மற்றை யந்தணர் முன் ஆட்கொண்டு 'பித்தாபிறை சூடி' முதலிய திருப்பதிகங்களைப் பாடியருள்வித்த வரலாற்றைக் குறிப்பது. பரவை - பரவை நாச்சியார். இவர் திருவாரூரிற் கணிகையர் குலத்துதித்துச் சுந்தரமூர்த்தியை மணந்தவர். நெற்குவை - நெற்குவியல். பஞ்சம் ஏற்பட்ட காலத்தில் பரவையார் மனமகிழும்படி, குண்டையூர் வேளாளர் மூலம் நெற்குவியல்களைச் சிவபூதங்களின் துணையால் திருவாரூரில் சேர்க்கப்பட்டது. இது சுந்தரர் "நீள நினைந்தடியேன்" என்ற பாட்டில் 'குண்டையூர்ச் சிலநெல்லுப் பெற்றேன்' என்ற முறையில் குறித்துள்ளார். மேலும் சுந்தரர் திருமுது குன்றில் இறைவனிடம் பெற்ற பொன்னை அவர் சொற்படியே மணிமுத்தாற்றிலிட்டுப் பின் திருவாரூரில் கமலாலயக் குளத்தில் வந்துசேரப் பரவை கையிற் கொடுத்தனர். ஒற்றி நகர்வாழ் அவர் - திருவொற்றியூரில் ஞாயிறுகிழார் மகளாய்த் தோன்றிக் கன்னிமாடத்திருந்த சங்கிலியார் என்னும் பெயர் பூண்டவள். அரனைத் தூதுவிட்டு - சுந்தரர் இரண்டாவதாகச் சங்கிலியாரை மணந்தமையால் ஊடிய பரவையார் ஊடல் தீரும் வகைக்குத் தியாகராசரையே நள்ளிருளில் தூதராகப் போய்ச் சமாதானப்படுத்தி. அலர்ஆறு - இறைவனைத் தூது விட்ட பழிமொழியை ஏயர்கோன் கலிக்காமனார் சொல்லாதிருக்கும்படி அவர்க்கு வயிற்று நோய் வருவித்துப் பின் சுந்தரர் சென்ற பின் தீர்ந்து நண்பராக அமரும்படி செய்து. அவநாசியில் கரவு நுகர்ச் சேயை அழைத்து - அவநாசியிற் சென்ற சுந்தரமூர்த்தி, அங்குத் தன் மகனை ஏழு வருடங்கட்கு முன் ஊர்ச்சிறு குளத்தில் முதலை விழுங்கியதால் அழுது புலம்பிய அந்தண மாதைத் திருப்தி செய்வான், இறைவனருளால் தேவாரம் பாடி நீரற்ற குளத்தில் நீரும் அங்கு முன் குழந்தையை விழுங்கிய முதலையும் வரச் செய்து, பின் அம் முதலையே 12 வயதுள்ள பாலனை உமிழும்படி செய்து பெற்றவளிடம் பிள்ளையை ஒப்படைத்து எதிர்வீட்டிளங் குமரனைப் போல் சுபச் சடங்கு செய்து மகிழ்ந்திருக்கச் செய்தனர். முத்தகுதியோர் - சரியை கிரியை ஞானம் ஆகிய நிலையையுணர்த்திச் சிறந்த திருநாவுக்கரசர், திருஞான சம்பந்தர், மாணிக்கவாசகர் ஆகிய மூவர். (௯0)

சதுமாமு கற்குநிகர் சிவநாதர் பெற்றசிவ
தருமாஉ னக்கு முறைநீ
தவமும லிப்பொழுது பரிபூச ணக்கிளையை
தருகாணி யொற்றி தரவே

இதுதாய்த னக்குமொழி யெனுஞாதி கட்கிசைய
இயலாவு ரைக்க அரனே
இனியேது திக்குமிலை யெனவாடு மப்பொழுதில்
இளையாய்ம னக்க னவிலே

விதவேதி யத்தலைவ னெனவாயு ரைத்தபடி
விடிபோது தற்சு தனைநீர்
விடமூழ்கி டச்சுருதி யறிவோதி அப்புமுடி
விடவேசி ரத்தை வளைவார்

திதமாய்வ ளர்த்தகர புரிவாழ்தி ருக்குமர
திருவாயின் முத்த மருளே
சிறுதாம ரைக்குநிக ரறுமாமு கக்குழவி
திருவாயின் முத்த மருளே.

(அ - ரை.) சதுமாமுகன் - நான்கு பெரிய முகங்களையுடைய பிரமன். இளையை - இளையவனுயிருக்கின்றாய். காணிஒற்றிதர - வயலை ஒற்றியாக வைக்க. ஞாதிகட்கு - தாயாதிக்காரர்களுக்கு. இசைய - ஏற்க. திக்கு - துணை. வேதியர் தலைவன் என-மறைத் தலைவன் என்னும்படி. வாய் - உண்மை. விடிபோது - விடியற் காலம். நீர்விட - நீரையூற்ற, சுருதி அறிவு ஓதி - வேதமந்திரம் சொல்லி, அப்பு முடிவிடவே - நீரைத் தலையில் அபிடேகிக்க. வளைவார் - சூழ்ந்துகொள்பவர். திதம் - உறுதி. (௰க)

சுா. வருகைப்பருவம்

[சிறு நடையெய்தும் பருவம். இது பதின்மூன்றூந் திங்களில் நிகழ்வது.]

செந்தா மரையிற் சிறுசதங்கை
சிலம்பக் குதம்பைக் குழைமின்னச்
செம்பொன் அரைஞாண் நெகிழ்ந் தொளிரச்
சிகரக்குடுமி யிசைந்தசைய

வந்தா தரவின் மணிவாயான்
மழலைகாட்டி மரகதத்தாய்
மடிமீ தேறி முலையுண்டு
வளர்ந்து விரிஞ்சைப் பதிவாழுங்

கந்தா வருக மணங்கமழுங்
கடம்பா வருக அசுரேசர்
காலா வருக பன்னிரண்டு
கையா வருக வழித்துணைவர்

மைந்தா வருக மயிலேறு
மன்ன வருக வடியார்கள்
வாழ்வே வருக தெய்வசிகா
மணியே வருக வருகவே.

(அ - ரை.) குதம்பை - காதணி. காலா - காலனே. ஒரேயடியில் காலா கையா என வருவது முரண்தொடை. (சுஉ)

உருகா மனமுஞ் சிவஞான
முணரா வறிவும் உனதுபுக
ழோதா நாவும் ஓதக்கேட்
டுவந்தே இனிய நதிபோலப்

பெருகா விழியும் உடையேனைப்
பிறவிக் கடலில் வீழாமற்
பேணி யெடுத்திங் கெனதுள்ளம்
பிரியா விரிஞ்சைப் பதிவாழு

முருகா வருக சதுர்வேத
முதல்வா வருக வினைதீர்க்கு
முனைவா வருக மலராறு
முகவா வருக திருமாலின்

மருகா வருக மயிலேறு
மன்னு வருக அடியார்கள்
வாழ்வே வருக தெய்வசிகா
மணியே வருக வருகவே.

(அ - ரை.) சிவஞானம் - கடவுளை யறியும் அறிவு. பிரியா - விலகாத. முனைவா - முதல்வா. (இரு)

கண்ணு லுனது திருவடியைக்
கண்டா தரவு பெருகியிரு
கையால் தொழுதுன் திருக்கோயில்
காலால் வலஞ்செய் துனதுபுகழ்

பண்ணு லுருகிப் புகழ்ந்துகண்ணீர்
பாயா எனையுந் தாயாகப்
பரிந்துவளர்க்கும் பெருங்கருணை
படைத்து விரிஞ்சைப் பதிவாழும்

அண்ணல் வருக வுலகமுழு
தாண்டாய் வருக கதிதரும்எம்
ஐயா வருக வாறுமுக
அப்பா வருக விளங்குகதிர்

வண்ணு வருக மயிலேறு
மன்னு வருக அடியார்கள்
வாழ்வே வருக தெய்வசிகா
மணியே வருக வருகவே.

(அ - ரை.) ஆதரம் - விருப்பம். வலம்செய்து-வலம் வந்து, சூழ்ந்து. அண்ணல் - பெருமையுடையவனே. கதிர்வண்ணு-கதிர் வண்ணனே; செந்நிறமுடையவனே. தெய்வசிகாமணி - தெய்வங்கட்கெல்லாம் முடிமணி போன்றவன். (இச)

பூந்தா மரையின் மலருழக்கிப்
புதுப்பூங் குவளை நறவருந்திப்
பொய்கைக் கரையி லினிதேறிப்
பொழிலில் துயிலு மேதியினங்

காந்தா ரப்பண் அளிபாடக்
கேட்டு முலையிற் சொரியும்பால்
கரும்புக் கழகு பெறப்பாயக்
கமழும் விரிஞ்சைப் பதிவாழுஞ்

சேந்தா வருக மரகதத்தின்
சிறுவா வருக குறிஞ்சிநிலத்
தேவா வருக இடரொழிக்குஞ்
செல்வா வருக பசுங்கடம்பின்

மாந்தா தணிந்து மயிலேறு
மன்ஞ வருக அடியார்கள்
வாழ்வே வருக தெய்வசிகா
மணியே வருக வருகவே.

(அ - ரை.) உழக்கி - கலக்கி. நறவு - தேன். பண்-இசை. குறிஞ்சி நிலத்தேவா - குறிஞ்சிநிலத் தலைவனே. குறிஞ்சிநிலம் மலையும் மலைசார்ந்த இடமும். 'சேயோன்மேய மைவரை உலக மும்' என்பது தொல்காப்பியம். சேந்தா - சேந்தனே, முருகனே. கடம்பின் - கடப்ப மலரின். வண்டுக் கூட்டங்கள் பாடும் இசையைக் கேட்டு, எருமைக் கூட்டங்கள் சொரியும் பால் கரும்புக்குப் பாய விளங்கும் விரிஞ்சை என்க. (ருரு)

தேவே வருக திருவிரிஞ்சைச்
சேயே வருக தெவிட்டாத
தேனே வருக சுவை அமுதத்
தெளிவே வருக கதிகொடுக்குங்

காவே வருக பெருங்கருணைக்
கடலே வருக கலைபொழியுங்
காரே வருக மரகதத்தின்
கண்ணே வருக விண்ணோர்கள்

கோவே வருக பெரியகுணக்
குன்றே வருக உபதேச
குருவே வருக சிவஞானக்
கொழுந்தே வருக ஒருகரத்தின்

மாவே லெடுத்த பரப்பிரம
வடிவே வருக வடியார்கள்
வாழ்வே வருக தெய்வசிகா
மணியே வருக வருகவே.

(அ - ரை.) சுவை - உருசி. கலைபொழியும் கார் - எல்லாக் கலை மழைகளையும் சொரிகின்ற மேகம். மாவேல் - வேற்படை.

வேறு

அரிய வடவரையை நிறுவி எழுமதியை
அடைக லெனஅரவு கயிறதா
அமுத மெனமுனிவ ரமரர் அரிபிரமர்
அசுர ரிவர்கள் கடல்கடையுநாள்

எரியி னுடல்கருக அரியி னுடல்கருக
இரவி யுடல் கருக உலகெலாம்
எரிய வெரிபுகையின் மறைய வளர்திசையின்
இபம தலறிவிழ வரையெலாங்

விரிய எழுசலதி கமர்கள் படவருணன்
மிகவு மெலியமுகி லுருவுபோல்
விரவி யடர்தலொடு பரவி யெழுகொடிய
விடமும் அமுதமென மிசையவே

கரிய மிடறுடைய விமல ரருள்குமர
கரபு ரியின்முருக வருகவே
ககன மெனுமுகடும் அதிர நடனமிடு
கலப மயிலிறைவ வருகவே.

(அ - ரை.) வடவரை - மந்தரமலை. அரவு - வாசுகி. கடையும் நாள் - கடைந்த காலத்தில். எரி - நெருப்பு. அரி - திருமால். திசையின் இபம் அது அலறிவிழ - திக்குயானை பிளிறிவிழ. சலதி

கமர்கள்பட - கடல் வெடிப்படைய. முகில் உருவு - மேகநிறம். அடர்தல் - நெருங்குதல். மிடறு - கழுத்து. தேவர்களைக் காக்கும் பொருட்டு நஞ்சையுண்டதால் கண்டங்கறுத்ததென்க. (௩எ)

முனிவர் பரவிஅர கரென அமரர்தொழ
முயலன் முதுகுநெற நெறெனவே
முடியில் இளமதியும் நதியு மசையமறை
முரல முழுதும்உடல் புளகமாய்

இனிய அரவுபுலி பணிய அடியர்மனம்
இளகி விழிகள்மழை பொழியவே
யிரவி லழகுபெற நடன முடுகியிடும்
இறைவ ரருள்குமர வருகவே

புனித அமுதமெனும் நதியில் வருகயல்கள்
புடையில் உழும் உழவர் வெருளவே
புதிய கதலிகனி உதிர வெழவுழுத
புழுதி தனிலொழுகு மதுவினூற்

கனியு மளறுபடு பழன முடையசிவ
கரபு ரியின்முருக வருகவே
ககன மெனுமுகடு மதிர நடனமிடு
கலப மயிலிறைவ வருகவே.

(அ - ரை) முயலன் - முயலகன். இவன் தாருகாவனத்து இருடிகள் சிவமூர்த்தியைக் கொல்ல அபிசார யாகஞ்செய்ய அதில் எழுந்த பூதன்: இவன் சிவமூர்த்தியிடம் தன் உக்கிர வுருவுடன் வரச் சிவமூர்த்தி இவனை முதுகில் ஊன்றி மிதித்து இடுப்பை யொடித்தனர். நடனம் - கூத்து. முடுகி - விரைந்து. புடை - பக்கம். வெருள - மயங்க, அஞ்ச. கதலி - வாழை. அளறுபடு - சேறு உண்டாகின்ற. (௩அ)

பழைய அரவின்முது கொடிய நடனமது
பயில இரணியனை முனியஎழ்
படியை மலரடியின் அளவு செயஅமரர்
பசிய கலவமுது கடையவான்

மழையை யொருமலையின் மறைவு செயஇடையர்
மனையில் அளைதிருடி வலுமையான்
மருது பொரஅலகை முலையின் அமுதுகொள
வலவன் மகிழ்மருக வருகவே

உழவ ருழுதுபயிர் முழுதும் இடநறவம்
ஒழுகு குவளையெனு மலரின்மேல்
உலவி மதுரம்இசை முரலும் அளிகள்பெற
உதவி யிடுவதென வயலில்வாழ்

கழையின் விழுதரள மதியின் நிலவுதரு
கரபு ரியின்முருக வருகவே
ககன மெனுமுகடும் அதிர நடனமிடு
கலப மயிலிறைவ வருகவே.

(அ - ரை.) ஏழ்படியை - ஏழ்உலகை. மழையை ஒரு மலையின் மறைவுசெய - இந்திரனுடைய வஞ்சகச் செயலால் பெய்த கன்மழையைக் கோவர்த்தன மலையைக் குடையாகப் பிடித்து மறைக்க. அளவுசெய - அளக்க. அளை - வெண்ணெய். மருது - மருதமரம். அலகை - பூதனையாகிய - பேய். நறவம் - தேன், கள். அளிகள் - வண்டுகள். கழை - கரும்பு. (ருக)

அரையில் வடமசைய அழகு பெறுகுடுமி
யசைய உமைமகிழ வருகவே
அலர்கொள் சரணவணி கலக லெனமழலை
அமுத மொழுகியிட வருகவே

இரையும் உததியது சுவற அயிலைவிடும்
இளமை யிடுகுமரன் வருகவே
இனிய கவிதைகொடு நினது புகழ்பரவி
யெமது வினைகள்கெட வருகவே

வரைகொ ளரவமுயல் முசுவொ டிருளிமரை
வருடை கரடிகலை கவரிமான்
வழுவை உழுவையரி மறவர் குறவர்தின
மருவு மலைகிழவ வருகவே

கரையின் நதியினலை பொருது தரளமெறி
கரபு ரியின்முருக வருகவே
ககனம் எனுமுகடும் அதிர நடனமிடு
கலப மயிலிறைவ வருகவே.

(அ - ரை.) மழலை அமுதம் - இளஞ்சொல்லாகிய அமிர்தம் சுவற - வற்ற. கவிதை - பாடல். முசு - குரங்கு. மரை - மான் வகை. வருடை - மலை ஆடு உழுவை - புலி. அரி - சிங்கம். மலைகிழவ - மலைகிழவோனே, மலைக்குரியவனே. நதியின் அலை பொருது - ஆற்றின் அலைமோதி. (சுO)

அனகை அருள்மொழியும் விமலை யழகொழுகும்
அமலை அருள்குமர வருகவே
அசுரர் மகுடமணி சிதற அயில்விசிறும்
அறுமு கவவருக வருகவே

பனக மவுலியரன் மகிழ மறைஇறுதி
பகரு மணிஅதர வருகவே
பரவி யெழுமுனிவர் பணியும் ஒளியுடைய
பவள இருசரண வருகவே

மனமும் ஒருமைபெற விழிகள் அருவியென
வழிய உளம்உருக வருகவே
மறலி தொடர்புகெட எனையு னடியரொடு
மருவி யிடஅருள வருகவே

கனக மதிலருண கிரண மெனநிலவு
கரபு ரியின்முருக வருகவே
கனக மெனுமுகடும் அதிர நடனமிடு
கலப மயிலிறைவ வருகவே.

(அ - ரை.) அனகை - குற்றமற்றவள், விமலை, அமலை. விசிறும் - எறியும். பனகம் - பன்னகம், பாம்பு. மணி அதர - அழகிய உதடு உடையவனே. பவழ இருசரண - பவழம் போன்ற இரண்டு அடிகளை உடையவனே. ஒருமை - ஒற்றுமை. மறலி தொடர்பு கெட - எமன் பற்றுதல் ஒழிய. கலபம் - கலாபம், தோகை. (சுக)

எ. அம்புலிப்பருவம்

[வானத்திலுள்ள நிலவைக், குழந்தையுடன் விளையாடுதற்குச் செவிலித்தாயர் முதலியோர் அழைக்கின்ற பருவம். பதினேந்தாந் திங்களில் நிகழ்வது.]

நீல ஊணினர்க ளாவை நீயிவனு
நீல வூணினர்க ளானவன்
நேமி யங்குவடு சூழ்வை நீயிவனு
நேமி யங்குவடு சூழ்பவன்

ஏல நீயரிய மானு ளாயிவனும்
என்று மோரரிய மானுளான்
இருளு மாசினையொ ழிப்பை நீயிவனும்
இருளு மாசினையொ ழிப்பவன்

ஓல மாமலையி லெழுவை நீயிவனும்
ஒப்பி லாமலையி லெழுபவன்
உனக்கி வாறுநிக ராத லால்இவன்
உனைக்கு லாவியழை யாநின்றான்

ஆலு மாமயிலன் ஆடுதற் கமுத
அம்பு லீவருக வருகவே
அமரர் பரவுகர புரியன் உளமகிழ
அம்பு லீவருக வருகவே,

(அ - ரை.) ஆவை - ஆவாய். ஆனவன் - ஆனவன். நேமியம் குவடு சூழ்வை-சக்கரவாள கிரியைச் சூழ்ந்து வருவாய். சூழ்பவன்-சூழ்ந்து வருகின்றவன். ஏல - பொருந்த. மான்உளாய் - மான் வடிவம் தங்கப்பெற்றுள்ளாய். அரிய மானுளான் - அருமையான மான் பெற்ற குறவள்ளிமானை உடையவன். இருளும் மாசினை - இருளுகின்ற குற்றத்தை. இருளும் ஆசினை - இருளாகிய (அறியாமை) குற்றத்தை. ஓலம் - ஒலி, முழக்கம். ஆம் அலையில் எழுவை - உண்டாகின்ற கடலில் தோற்றுவாய். மலையில் எழுபவன் - கயிலை மலையில் தோன்றுபவன். நிகராதலின் - ஒப்பாதலின். குலாவி - கொண்டாடி. அழையாநின்றான் - அழைக்கின்றான். ஆலும் - ஆடுகின்ற.

இன்ன நீமலேவ லஞ்செய் வாயிவன்
இமைக்கு முன்நிலம்வ லஞ்செய்தோன்
எறிக திர்க்கிடைவை நீயு முச்சுடரில்
இவன்அ வன்கதிர்அ ழிப்பவன்

மன்னி வாழ்மறுமு கம்ப டைப்பையிவன்
மறுவி லாஅறுமு கத்தினன்
வருமக த்திருளொ ழித்தி டாய்இவனு
மனவ கத்திருளொ ழிப்பவன்

மின்அ ராவுகொளும் உணவு நீயிவனவ்
விடஅ ராவுண்மயில் வாகனன்
மேனி நீவளர்ந் தழிவை யென்றுமிவன்
மேனி தானுமழி யாதவன்

அன்ன தாலிவன் தனக்கொவ் வாய்அமுத
அம்பு லீவருக வருகவே
அமரர் பரவுகர புரியன் உளமகிழ
அம்பு லீவருக வருகவே.

(அ - ரை.) மலேவலம் செய்வாய் - மேருவை வலமாக வருவாய். இமைக்கும் முன் நிலம் வலம் செய்தோன் - நொடிப் பொழுதில் பூமியைச் சுற்றி வந்தவன். எறி கதிர்க்கு இடைவை - காய்கின்ற கிரணங்களையுடைய சூரியனுக்குப் பின்வாங்குவாய். முச்சுடரில் இவன் - அவன் கதிர் அழிப்பவன் - சோமன், சூரியன், அக்கினியாகிய மூன்று ஒளிப் பொருள்களில் இவன் அச் சூரியன் கிரணத்தைக் கெடுப்பவன். மறுமுகம் படைப்பை - களங்கத்தோடு கூடிய முகத்தைப் படைத்திருக்கின்றாய். மறுஇலா - களங்கமில்லாத. மகத்திருள் - மாகத்திருள். மன அகத்திருள் - மனதிலுள்ள அறியாமையிருட்டு. மின் அராவு கொழும் உணவு நீ - மின்னுகின்ற பாம்பு உண்ணுகின்ற உணவாயிருக்கின்றாய் நீ. அவ் விடஅரா உண் மயில்வாகனன்-அந்த நஞ்சு பொருந்திய பாம்பைக் கொத்தி உண்கின்ற மயிலே ஊர்தியாக உடையவன். மேனி - உடம்பு. அழிவை - அழிவாய். அன்னதால் - அன்ன தன்மையால். ஒவ்வாய் - ஒப்பாக மாட்டாய். எனினும் அவன் அழைக்கின்றான் வருவாயாக. (சுரு)

வரிசை கொண்டகுடை நீய தாகவிருண்
மாவை யூர்மதனன் வாழ்வையு
மனம கிழ்ந்ததிக மைத்து னச்சரச
வளமை யாலொழிய மாற்றியே

உரிமை கொண்டவவன் ஆணையின்பிடரில்
உன்னை வைத்தருளி நாடொறும்
உனக்க வன்கவிகை யாயி டும்பதமும்
உதவி ஞலுமிவன் உதவுவான்

பிரிய மாயுனைவி ரும்பி வாவென அ
ழைத்த பேறெவர்கள் பெற்றுளார்
பெற்றி யாலுன து பெற்றி யேஇனிய
பெற்றி மாதவர்கள் காணுதற்

கரிய கந்தன்விளை யாடு தற்கமுத
அம்பு லீவருக வருகவே
அமரர் பரவுகர புரியன் உளமகிழ
அம்பு லீவருக வருகவே.

(அ - ரை.) வரிசை - சிறப்பு. குடை - சந்திரனாகிய குடை. இருள் மாவை ஊர் மதனன் - இருளாகிய யானையை ஊர்ந்து செல்லுகின்ற மன்மதன். சரசம் - சல்லாபம். உரிமைகொண்டு - உரிமையால். பிடரில் - பின்பக்கத்தில். கவிகையாகிடும் - கவிகின்ற கையை உடையவன் ஆகும். பேறு - பாக்கியம். பெற்றி - தன்மை. உன் நற்பேறு அவன் விளையாட அழைக்கின்றனன். வருவாயாக. (கூச)

பத்தி யாயுலகை வட்ட மிட்டுவரு
பரப ரப்பிணையு மாற்றுவான்
பழுத்து பட்டகலை முழுது முற்றிலகு
பண்பை யுந்தருவன் ஈதலான்

நித்த மாயுடல முற்றி டுங்குறையை
நீக்கி யேகருணை நோக்குவான்
நின்ம லர்க்கருளு மூல மந்திரமும்
நின்செ விப்படவு மொழிகுவான்

தத்து சாகரம தற்கு ஞஞ்சனன
சாக ரத்தும்உதி யாமலே
தண்டை கிங்கிணிச தங்கை கொஞ்சுமிரு
தாம ரைப்பதமும் உதவுவான்

அத்தன் வேலன்விளை யாடு தற்கமுத
அம்பு லீவருக வருகவே
அமரர் பரவுகர புரிய னுளமகிழ
அம்பு லீவருக வருகவே.

(அ - ரை.) பத்தியாய் - வரிசையாய். பரபரப்பு - சுறுசுறுப்பு. பழுதுபட்ட - குறைவுபட்ட. முற்றி வருபண்பை - நிறைந்துவரும் இயல்பை. உடலம் - உடம்பு. உற்றிடும் குறை-உற்றிடும்குறையை, அடைந்திருக்கின்ற குறையை. செவிப்படவும் - கேட்கவும். தத்து சாகரம் - தாவும் அலையையுடைய கடல். சனன சாகரம் - பிறவிக் கடல். உதியாமல் - பிறக்காமல். அத்தன் - தலைவன். வேலன் அழைப்பது விளையாடுதற் பொருட்டே. (சுகு)

எண்ணி லாதபல புண்ணி யங்களை இ
யற்றி நெஞ்சிலிரு ளற்றபேர்
ஏத்தி யேத்தியவர் ஓல மிட்டலறி
னுங்கி டைக்கஅரி தானவன்

விண்ணி னூடுமறு வாய உன்னைவடி
வேலெ டுத்தகர நீட்டியே
வேத வாய்மழலை யால ழைத்திடவு
மேவி டாமலும்இ ருப்பதோ

பண்ணி னூல்மதுர மாக வேகவிதை
பாடு வார்வினைக ளோடவே
பச்சை மாமயிலி லேறி வந்திருப
தாம்பு யந்தனைஅ ளித்திடும்

அண்ணல் வேலன்விளை யாடு தற்கமுத
அம்பு லீவருக வருகவே
அமரர் பரவுகர புரியன் உளமகிழ
அம்பு லீவருக வருகவே.

(அ - ரை.) நெஞ்சில் இருள் அற்றபேர் - மன இருள் அற்ற ஞானிகள். மறுவாய - களங்கத்தோடு கூடிய. பண்ணினால் - இசையொடு. மதுரமாக - இனிமையாக. கவிதை - பாடல். பதாம்புயம் - அடிமலர். (சுசு)

பங்க யாசனனை வேத நுண்பொருள்வ
ராமை கண்டுமுடி குட்டியே
பாத தாமரையி னாலு தைத்திடர்ப
டுத்தி வன்சிறையில் வைத்தல்போல்

இங்கு நீயினிவ ராதி ருந்திடின்ள
ழிற்க ரங்கொடுபி டித்துன்மேல்
எழுந்த கோபமொடு குட்டி வன்சிறையி
லிடுவ னின்றுனையும் உண்மைகாண்

கொங்கு லாவுமிரு தண்டை யங்கழல்கள்
குந்தி நின்றுவிரல் சுட்டியே
கொஞ்சு வாய்மழலை மொழியி னலிவன்அ
ழைத்த சால்புகுறை யாமலே

அங்கை வேலன்விளை யாடு தற்கமுத
அம்பு லீவருக வருகவே
அமரர் பரவுகர புரிய னுளமகிழ
அம்பு லீவருக வருகவே.

(அ - ரை.) பங்கயாசனன் - நான்முகன். இடர்படுத்தி - துன்பப்படுத்தி. உனையும் சிறையில் இடுவன் - உன்னையும் சிறையில் வைத்துவிடுவான். சால்பு - பெருந்தன்மை. (சுஎ)

பந்த நீகொளவி ருந்த வஞ்சகர்ப
துங்க வேபொருத தறிவையே
பண்டு நாகரரி நம்பர் வந்தடிப
ணிந்த சால்புதனை அறிவையே.

உந்தி நீமுழுகி டும்பெ ருங்கடலை
உண்ட வேலுடைய தறிவையே
உன்க ணேறும்அர வங்க ளஞ்சிடவு
றிஞ்சு தோகையுள தறிவையே

இந்த நேரமிவன் நண்பு கொண்டுபகை
யின்றி யேயினிமை யடையலாம்
எம்பி ரானெனமையு மன்பர் தங்களொடி
ணங்க வேகருணை யருளினன்

அந்த ணீர்வயல்வி ரிஞ்சை யம்பதிஅ
மர்ந்த ஆறுமுக முடையவேள்
அம்பு லீவருக வென்ற னன்கடுகி
அம்பு லீவருக வருகவே.

(அ - ரை.) பந்தம் - கட்டு. உந்தி - தள்ளி. அரவங்கள் - பாம்புகள். தோகை - மயில். நண்புகொண்டு - நட்பைப்பெற்று. இணங்க - சேர. அந்தணீர் வயல் - அழகிய குளிர்ந்த நீரையுடைய வயல்கள். (சுஅ)

எண்டி சாமுகரு மிங்கி தம்புகலும்
இந்த்ர தேவனுல கருளவோ
என்று நீகுடையெ னும்பெ ரும்பதவி
இன்ப வேளுலகை அருளவோ

வண்டு போலும்உரு நந்த னுந்திதனில்
வந்த வேதன்உல கருளவோ
மந்த்ர வேதமுனி தந்தை யென்னவரு
மஞ்சி ரூபன்உல கருளவோ

சண்ட வீரரெனு நண்ப ரொன்பதின்மர்
தங்க ளோடுறவு நல்கவோ
தண்டை சேரிருப தங்க ளுன்சிரசு
தங்க வோவெதுவு மறிகிலேம்

அண்டர் சூழ்திருவி ரிஞ்சை யம்பதிய
மர்ந்த வாறுமுக முடையவேள்
அம்பு லீவருக வென்ற னன்கடுகி
அம்பு லீவருக வருகவே.

(அ - ரை.) எண்திசா முகரும் - எட்டுத் திக்கிலுள்ளவர்களும். இன்பவேள் - இன்பத்தைத் தருகின்ற. நந்தனுந்தி தனில்

வந்தவேதன் - திருமால் உந்திக் கமலத்தில் உதித்த நான்முகன். நல்க - கொடுக்க. (௬௯)

வன்ப ராவுணவி ழுங்கு துன்புறும
ருந்து நேயமுடன் உதவவோ
மங்கை பாகர்பெறு மந்த மந்திரம
கிழ்ந்து நின்செவியின் மொழியவோ

உன்ச ரீரமரு வுங்க ளங்கமதொ
ழிந்து தீரவருள் புரியவோ
உன்றன் மேனியில குங்க வின்கொளவொ
டுங்கு கூனிமிர நினையவோ

இன்ப ஆரமுதம் உம்பர் பங்கினிலி
ருந்த மாபலனை யருளவோ
எங்க ளால்இவைதெ ரிந்தி லேம்புகலின்
இன்று நீபெறுவ தென்கொலோ

அன்பர் சூழ்திருவி ரிஞ்சை யம்பதிஅ
மர்ந்த ஆறுமுக முடையவேள்
அம்பு லீவருக வென்ற னன்கடுகி
அம்பு லீவருக வருகவே.

(அ - ரை.) வன்பு அரா - வலிய பாம்பு. மருவும் - பொருந்தும். தீர - நீங்க. கவின் - அழகு. கூன்நிமிர - வளைவு தீர்ந்து ஓங்க. உம்பர் பங்கில் - தேவரிடத்தில். நீ வரின் உன் கூனிமிர்ந்து அழகுறுவை. (௭0)

இஞ்சி சூழருணை யன்பன் அன்புறஇ
யம்பு பாடல்களை யறியலாம்
எங்கள் கிரன்மொழி யும்ப சுந்தமிழெ
னுஞ்சொல் வேதநிலை தெரியலாம்

விஞ்சு சூரர்களை வென்றி டுந்திறல்வி
ளம்பு காதைகளை வினவலாம்
வெந்த பூதியை அணிந்த தொண்டர்கள்வி
ரும்ப வேகவிதை புகலலாம்

வஞ்சம் ஓடவரு தண்டை யங்கழல்வ
ணங்க லாமுலகை வலமதா
வந்து சூழ்வதிலும் இன்றி வன்தனைவ
லஞ்செய் தேபிறவி யொழியலாம்

மஞ்ச மார்வயல்வி ரிஞ்சை யம்பதிஅ
மர்ந்த ஆறுமுக முடையவேள்
அம்பு லிவருக என்ற னன்கடுகி
அம்பு லிவருக வருகவே.

(அ - ரை.) இஞ்சி சூழ் அருணை அன்பன் - மதில்சூழ்ந்த திருவண்ணுமலையில் முருகன் அருள்பெற்ற அருணகிரிநாதன். பாடல்கள் - திருப்புகழ். கீரன் - நக்கீரன். பசுந்தமிழ் - திருமுருகாற்றுப்படை. திறல் விளம்பு காதைகள்-கந்தபுராணம் முதலியன. வெந்தபூதி - திருநீறு. கவிதை புகலலாம் - பாடல் சொல்லலாம். தண்டை அம்கழல் - தண்டை அணிந்த அழகிய திருவடிகளை. கழல் : தானியாகு பெயர். வலஞ்செய்து - வலம் வந்து. மஞ்சம் ஆர் - முகில் பொருந்திய. மஞ்சு + அம், அம் : சாரியை. (எக)

அ. சிற்றிற்பருவம்

[சிறு+இல்=சிற்றில். சிறுமியர் கட்டிய சிறு வீடுகளைச் சிதைத்தல். பதினேழாம் திங்களில் நிகழ்வது.]

வேதன் முடியிற் படுங்கமலம்
விண்ணோர் சிரத்தி லணிபதுமம்
விசய மயில்மே லெழுமுளரி
விமலர் புயஞ்சேர் திருக்கஞ்சம்

சாத மொழிக்கும் அம்புயமென்
தலைமே லிருக்கும் புதுநளினம்
தண்டை சதங்கை கிங்கிணிசேர்
சலசம் புவியிற் படலாமோ

காதம் புதிய மணங்கமழுங்
கடம்பா முருகா கதிர்வேலா
கந்தா குமரா பெருங்கருணைக்
கண்ணா வண்ணா கதியருளே

யாதண் களப மணிமார்பா
அடியேம் சிற்றி லழியேலே
அரசே விரிஞ்சைப் பதிவாழ்வே
அடியேம் சிற்றி லழியேலே.

(அ - ரை.) வேதன் - நான்முகன். கமலம் - தாமரை. முளரி, கஞ்சம், நளினம். விசயம் - வெற்றி. சாதம் - பிறப்பு. சலசம் - தாமரை. காதம் - பத்து மைல். களபம் - கலவை, வாசனை. அழியேல் - அழியாதிருப்பாய். (எஉ)

வங்கத் தரங்கக் கடலன்று
மாயக் கிரவுஞ்ச கிரிஅன்று
வானத் துயரு மாவன்று
மருவா ருறையும் பதியன்று

துங்கத் தசுரர் முடியன்று
தொலையா அமரர் சிறையன்று
துரகக் கொடுமா முகியன்று
தொழுவார் பிறவித் துயரன்று

சங்கத் தவனும் மலரோனும்
தவளா சலத்தில் வருவோனும்
சரணஞ் சரண மெனும்புதிய
தண்டை முழங்குஞ் சிறுதாளால்
அங்கைக் கதிர்வே லுடையோனே
அடியேம் சிற்றி லழியேலே
அரசே விரிஞ்சைப் பதிவாழ்வே
அடியேம் சிற்றி லழியேலே.

(அ - ரை.) வங்கம் - தோணி. மாயம் - வஞ்சகம். மால் - திருமால். மருவார் - பகைவர். பதி - ஊர். துங்கத்து - உயர்வாகிய. சிறை - காவற்கூடம். துரகம் - குதிரை. சங்கத்தவன் - பாஞ்ச சன்னியம் என்னும் சங்கைக்கொண்டவன். தவளாசலம் - வெள்ளை யானை, ஐராவதம். அங்கை - அழகிய கை. (எ௩)

பூத்தே உலகம் புரப்பாளைப்
பொய்யர் தமக்குக் கரப்பாளைப்
பொழியுங் கருணை விழியாளைப்
பொற்புங் கற்பும் அழியாளைக்
கூத்தை யுடையா னிடத்தாளைக்
குவிமா முலைமேல் வடத்தாளைக்
குறையா எண்ணெண் கலையாளைக்
குளிர்சேர் இமய மலையாளை
மாத்தே வருக்குந் தெளியாளை
வணங்கும் அடியார்க் கெளியாளை
வரையைச் சிலையா வளைத்தாளை
மறைக்கு முதலாய் முளைத்தாளை
ஆத்தே ஆத்தே யெனுங் குமரா
அடியேம் சிற்றி லழியேலே
அரசே விரிஞ்சைப் பதிவாழ்வே
அடியேம் சிற்றி லழியேலே.

(அ - ரை.) பூத்து - தோற்றுவித்து. புரப்பாளைக் - காக்கின்றவளை. கரப்பாளை - மறைக்கின்றவளை. பொற்பு - அழகு.

எண்ணென் கலையாள் - அறுபத்திநான்கு கலைகளையுடையவள். ஆத்தே - தாயே. (எச)

பொய்யா உளத்தி லிருப்பாரைப்
பொலியுங் கயிலைப் பொருப்பாரைப்
பொருமா கரியை உரிப்பாரைப்
புரமூன் றெரிய எரிப்பாரைக்

கையார் மறிமான் மழுவாரைக்
கமலா லயன்மால் தொழுவாரைக்
கனக சபையில் நடிப்பாரைக்
கங்கை முடியில் முடிப்பாரை

மையார் மலத்தை யொழிப்பாரை
மதவே ளெரிய விழிப்பாரை
மறலி நடுங்கப் பொருவாரை
வழிக்குத் துணையா வருவாரை

ஐயா வையா வெனுங் குமரா
அடியேம் சிற்றி லழியேலே
அரசே விரிஞ்சைப் பதிவாழ்வே
அடியேம் சிற்றி லழியேலே.

(அ - ரை.) பொருப்பாரை - மலையிலிருப்போரை. பொருமா கரியை உரிப்பாரை - போர் செய்கின்ற பெரிய யானையைக் கொன்று தோல் உரித்தவரை; இது தாருகாவனத்து இருடிகள் சிவனைக் கொல்ல அனுப்பிய யானையைக் கொன்றது. கையார் - கையில் பொருந்திய. மழு - பரசு. கமலாலயன் - நான்முகன். முடியில் - சடையில். மையார் - குற்றம் பொருந்திய. மதவேள் எரிய - காமன் எரியும்படி. மறலி - எமன். ஐயா - அப்பா. சிவ பெருமான் கூற்றுதைத்த குணத்தினன். நன்னெறிக்குத் துணை வரும் முன்னோனும் அவனே. (எரு)

இம்மா நிலத்தை யளந்தானை
இகல்மா மருதம் பிளந்தானை
இலங்கா புரியைக் கெடுத்தானை
இமையோர்க் கமிர்தங் கொடுத்தானைக்

கைம்மா இடுக்கண் களைந்தானைக்
ககனம் அளவா வளர்ந்தானைக்
கன்றால் விளவை யெறிந்தானைக்
கருதா ருளத்திற் பிரிந்தானை

மைம்மா சுணத்தில் நடித்தானை
வருபா ரதத்தை முடித்தானை
வையம் அனைத்தும் அயின்றானை
வடத்தின் இலையில் துயின்றானை

அம்மான் அம்மா னெனுங் குமரா
அடியேம் சிற்றி லழியேலே
அரசே விரிஞ்சைப் பதிவாழ்வே
அடியேம் சிற்றி லழியேலே.

(அ - ரை.) நிலத்தை அளந்தான் - உலகத்தை அளந்த திருமால். மாபலிச் சக்கரவர்த்தியிடம் திருமால் வாமன வடிவுகொண்டு மூவடிமண் வேண்டி அளக்கமுற்பட்டது. மருதம் பிளந்தான் - மருத மரத்தைத் தன்னைக் கட்டிய உரலோடு சென்று பிளந்தவன். கைம்மா இடுக்கண் - கசேந்திர யானையின் துன்பம். விளவை - விளாமரத்தை. கருதார் - பகைவர், சிந்தியாதவர். மைம்மாசுணம் - கரிய பாம்பு. பாரதத்தை - பாரதப் போரை. வையம் - பூமி. அயின்றான் - உண்டான். வடத்தின் இலையில் - ஆல் இலையில். அம்மான் - தாயுடன் பிறந்தவன். (எசு)

வேறு

பசுமை மலர்த்தட நளினம் அளித்திரள்
படிவ அனற்சொரி கரிபோலே
பதும நிறத்தினை அறுபத முற்றுடல்
பவள மெனத்திகழ் வயலூடே

கசியு மதுப்பொழி குவளை களைச்சில
களைக ளெனக்களை மடமாதர்
கரகம லத்தினில் வளையொலி சித்தசர்
கலைக ளுரைத்தருள் கரனூரா

நிசியின் இருட்கண மெனுமுரு வத்தொடு
நிலவி னெயிற்றெடும் உயர்வான்மேல்
நிலவிய செக்கரை யனைய மயிர்த்தலை
நிரையொடும் உக்கிர முடனேசூழ்

அசுரரை வெட்டிய அயிலுள கைத்தல
அடியவர் சிற்றிலை யழியேலே
அழகொழு கப்புழு கொழுகிய பொற்புய
அடியவர் சிற்றிலை யழியேலே.

(அ - ரை.) தடம் - குளம். நளினம் - தாமரை. அனல் சொரிகரி - நெருப்புச் சொரிகின்ற கரி. அறுபதம் - வண்டு, அறு கால். குவளைகளை-குவளை மலர்களை. களைகளென களை மடமானர்-களைகள் என்று பறிக்கின்ற இளமை (அழகு) பொருந்திய பெண்கள். வளை ஒலி - வளையலின் சத்தம். சித்தசர் - மன்மதர். நிசியில் - இரவில். இருட்கணம் - இருள் கூட்டம். நிலவின் எயிற்றேடு - நிலாப்போல் விளங்கும் பற்களோடு, பிறைபோன்ற பற்களுடன். செக்கரை - செவ்வானத்தை. உக்கிரம் - கோபத்துடன். அயில் உள கைத்தல - அயிற்படையுடைய கையையுடையவனே. அருளழகு பொழியும் திருத்தோள் அவ்வழகுக்குப் பொருந்த மணங் கமழும் கத்தூரி அணியப்பட்டுள்ளது. (எஎ)

முதல்வர் இணைப்பத மலர்கொ டரக்கிய
முனிவைநி னைத்தின மலையாதே
மொழிதி யெனக்கழல் செறியு மலர்ப்பத
முளரி தனைப்பணி குதல்போலே

கதிர்மணி யிட்டிழை கனகம தில்திகழ்
கனஇட பத்தினை யடியூடே
ககனமு கட்டினி லிருளைய கற்றிய
கலைமதி யுற்றெழு கரனூரா

ததிபரு கச்சுதர் மலரி லிருப்பவர்
சனக ரகத்தியர் புலவோர்மா
தவர்கள் வசிட்டரொ டடியர் துதித்திரு
சரணம் விருப்பொடு தொழவேதான்

அதிமது ரத்துடன் மறைசொலும் உத்தம
அடியவர் சிற்றிலே யழியேலே
அழகொழு கப்புழு கொழுகிய பொற்புய
அடியவர் சிற்றிலே யழியேலே.

(அ - ரை.) முனிவை - சினத்தை. பணிகுதல் - வணங்குதல். கனகம் - பொன். கனஇடபம் - பெரிய காளை. கலைமதி - கலையுடன் கூடிய சந்திரன். ததிபருகு அச்சுதர் - தயிரைக் குடித்த பெருமாள். உத்தம - உத்தமனே. (எஅ)

மழையுறு அத்திரு வுருவு படைத்தவன்
மலரவ னுற்றிடு மிடம்ஓவார்
மதலை தனக்குயர் முடியை வளைத்தருள்
வரதர் வழிக்கொரு துணையாவோர்

கழல்தொழு கற்கவர் வருபொழு துற்றிடு
களையக லப்பயி லுதல்போலே
கரிய மணிக்கிர ணமுமதி லிற்கன
கமுமரு வித்திகழ் கரனூரா

பழநி திருத்தணி அருணை இடைக்கழி
பழமுதிர் பொற்கிரி அலைவாயோர்
பணிமலை சற்குரு மலையொடு பற்பல
பனிமலை யுச்சியி லுறைவோனே

அழலொளி கக்கிய அயிலுள கைத்தல
அடியவர் சிற்றிலே யழியேலே
அழகொழு கப்புழு கொழுகிய பொற்புய
அடியவர் சிற்றிலே யழியேலே.

(அ - ரை.) மழை உறு அதிருஉரு - மேகத்தில் பொருந்திய அந்த அழகிய நிறம். ஓவார் - நீங்கார். மதலை - குழந்தை. வரதர் - மேலானவர். களை - களைப்பு. மருவித்திகழ் - பொருந்தி விளங்குகின்ற. அருணை - அருணசலம். இடைக்கழி - திருவிடைக்கழி எனும் ஊர், தரங்கம் பாடிப் பக்கம் உள்ளது. பழமுதிர் பொற்கிரி- பழமுதிர்சோலை யென்னும் அழகிய மலை, அழகர்மலை. அலைவாய்- திருச்செந்தூர். பணிமலை-பாம்புமலை, சேடகிரி. பனி - குளிர்ச்சி.

இரவி ரதத்துள புரவி கள்தத்தளி
யிடஉயர் பொற்றிரு மதின்மேலே
எழுதிய சித்திர விடப மணிக்கொடி
இமையவர் கற்பக மலரூடே.

பொரவத னிற்பரி மளநற வத்துளி
புயலுல கத்தருள் மழைபோலே
பொழிய வயற்றிகழ் பயிர்கள் தழைத்தெழு
புகழை விளக்கிய கரனூரா

வரமரு ளித்தன தடியவ ருச்சியின்
மலரடி வைத்ததி மதமாரு
மருவலர் முப்புர மெரிய நகைத்தடல்
மதனை எரித்தவவ் வரையாளும்

அரன்மகி ழப்பொரு ளுரைசெயும் உத்தம
அடியவர் சிற்றிலை யழியேலே
அழகொழு கப்புழு கொழுகிய பொற்புய
அடியவர் சிற்றிலை யழியேலே.

(அ - ரை.) இரவிரதத்துள புரவிகள் தத்தளியிட - சூரியன் தேரில் பூட்டப் பெற்ற குதிரைகள் தடுமாறும்படி. இடபம்-காளை. பொர - தாக்க. பரிமளநறவத்துளி - வாசனை பொருந்திய தேன் துளிகள். புயல் உலகம் - மேகமண்டலம். உச்சியில் - தலையில். அதிமதம் மாருமருவலர்-மிகுந்த மதம் நீங்காத பகைவர். முப்புரம் எரிய - திரிபுரம் சாம்பர் ஆகும்படி. நகைத்து - சிரித்து. அடல் மதன் - வலிய மன்மதனை. (அ0)

மழலை தனிற்சிவ மறைகள் முழக்கியு
மணியை முழக்கியு மணிவாயால்
வயிரை முழக்கியும் ஒருகுழல் பற்றியு
மகிழ்பறை கொட்டியு மணியாலே

இழைய மலர்ப்பத நடனம் இயற்றியும்
இசைகள் பயிற்றியு மகிழ்நாளு
இரத மெனக்குல வரையை நடத்தியும்
இறைவர் களிப்பது பெறவாழ்பார்

முழுதும் அடிக்கடி யுலவிய மைக்குல
முதலை நடத்திய மருவார்மேல்
முனியு மருப்பிரு பிறைநிகர் கைக்கய
முனியை நடத்தியும் விளையாடி

அழகிய பொற்கர புரியுறை யுத்தம
அடியவர் சிற்றிலை யழியேலே
அழகொழு கப்புழு கொழுகிய பொற்புய
அடியவர் சிற்றிலை யழியேலே.

(அ - ரை.) வயிரை - கொம்பை. குழல் - ஊதுகுழல். குலவரை - சிறந்த யானை. மைக்குலமுதல் - மேகக் கூட்டத் தலைவன், இந்திரன். கைக்கயம் - யானை. (அக)

கூ. சிறுபறைப்பருவம்

[சிறு ஓசைக்கருவி மீது ஒலியிட்டு மகிழ்தல். பத்தொன்ப தாம் திங்களில் நிகழ்வது.]

சந்தாச லம்பொருவு முலைசுமந் திழையெனத்
தளரும்இடை யிந்த்ராணியும்
தடவிகட கரடகவ ளத்தவள ஒருநாலு
தந்தவிறல் மாவுமணியும்

ஐந்தாரு வுஞ்சுரபி யும்படைத் திந்திரனும்
அம்மனை பெறக்கருணையால்
அங்கைவேல் கோலாக வசுரர்முடி பந்தா
அடித்துவிளை யாடும்அரசே

எந்தாயெ னப்பரவு தொண்டர்முடி மீதிலணி
இருபாத மலர்கமழவே
இன்பமட வார்கருங் குழலினுங் காமமுறும்
இளைஞர்தங் கொண்டைகளினும்

செந்தாழை யின்புது மணங்குலவு கரனூர
சிறுபறை முழக்கியருளே
திருமழலை மொழியின்மறை பலபல முழக்குமுனி
சிறுபறை முழக்கியருளே.

(அ - ரை.) சந்தாசலம் - சந்தனமலை. தடவிகட கரடக வளத்தவளவொரு நாலு தந்தவிறன் மாவும் - பெரிய விகடத்தோடு கூடிய மதம் ஒழுகுகின்ற கவளம் கொள்கின்ற வெண்மையான ஒரு நான்கு கொம்புகளையுடைய வெற்றி பொருந்திய யானையும் (ஐரா வதமும்). மணி - சிந்தாமணி. ஐந்தாருவும் - தேவதருக்களாகிய, அரிசந்தனம், கற்பகதரு, சந்தானம், பாரிசாதம், மந்தாரம் என் பவை. சுரபி - காமதேனு. அம்மனை - அழகிய வீடு. கருங்குழல் - கரிய கூந்தல். செந்தாழை - செந்தாழம்பூ. (அஉ)

சந்தியினும் அந்தியினு முள்ளும் புறம்பினுஞ்
சாகா வரம்பெற்றுமே
தண்டமுழு துந்தனது பெயர்நிறுவும் இரணியன்
றன்னைநர சிங்கவடிவாய்

வந்துமணி வாசற் படிக்கிடை கிடத்திமணி
மார்புகீண் டொளிஉகிரினல்
மணிக்குடல் பிடுங்கிஉதி ரந்தனை யருந்திய
மாமேக வண்ணன்மருகா

அந்தண ருரைத்தருளு மாகம முழக்கமும்
அமுதமெனு மொழிவனிதைமார்
ஆடலின் முழக்கமும் பாடலின் முழக்கமும்
அடியார்க ளோதியருளும்

செந்தமிழ் முழக்கமுமு ழங்குகரன் ஊராளி
சிறுபறை முழக்கியருளே
திருமழலை மொழியின்மறை பலபல முழக்குமுனி
சிறுபறை முழக்கியருளே.

(அ - ரை.) சந்தியினும் அந்தியினும் - சூரியோதயத்தினும் அத்தமனத்தினும். புறம் - வெளி. மூதண்டம் - பழைய உலகம். வாசற்படிக்கிடை - வாசல்படி நடுவில். கீண்டு - கிழித்து. உகிர் - நகம். உதிரம் - இரத்தம். மேகவண்ணன் - திருமால். இரணியனை அழித்தது, பிரகலாதன் பொருட்டு. மழலை மொழியில் - குதலைச் சொல்லில். மறை - வேதம். (அங)

மத்தமத வாரணந் தன்நிழலை மாறெனு
வளர்ந்துவிசை யிற்பாயமேல்
மண்ணுருவி அரவின்மணி தெரிதரலு மற்றதன்
மருப்பிற் சொரிந்தமுத்தும்

புத்திரவி யுடன்மதிய மொத்தடவி இருளெலாம்
போகத் துரந்துதிகழப்
பூமகள் முலைக்கணியும் ஆரவட மெனஅருவி
புரளுமலை யாளும்இறைவா

சத்தநிலை வழுவாம லத்தமொரு சற்றுந்
தளர்ந்துவெளி ருமல்அமுதந்
தழுவுபதி ருரு யிரந்திருப் புகழெனுந்
தமிழ்மாலை சாற்றிஉருகிச்

சித்திபெறும் அருணகிரி நாதர்புகழ் கரனூர
சிறுபறை முழக்கியருளே
திருமழலை மொழியின்மறை பலபல முழக்குமுனி
சிறுபறை முழக்கியருளே.

(அ - ரை.) மத்தமத வாரணம் - மிகுந்த மதம் பொருந்திய யானை. மாறுஎன - பகை என்று. விசையின் - வேகத்தால். அரவின்மணி - நாகமணி. மருப்பு - கொம்பு. புத்திரவி - புதிய சூரியன். அடவி - காடு. துரந்து - துரத்தி. சத்தநிலை - ஓசை நிலைமை, (சந்தமுறை). அத்தம் - அர்த்தம், பொருள். (அசு)

மந்தமா ருதரதமும் அந்திமா லைக்களிறும்
மாசுக மெனுந்துரகமும்
வளர்மதிக் கவிகையுந் திரைகடற் படகமும்
மைக்கோகி லக்காளமும்

கந்தமா மோலையுஞ் சுரிகையும் பெற்றொரு
கரும்பணி சுரும்புசிலைநாண்
கமழுமலர் வாளிகொண் டுலகம்வ ழும்பொருத
காமமத வேள்மைத்துன

தந்திவாழ் பழனியங் கிரியினும் வெள்ளிமலை
தன்னிலும் அருணைதனிலும்
சந்ததமு முக்குவளை மலர்மருத் தணியாச்
செருத்தணி திருத்தணியினும்

செந்திமா நகரினும் பயில்குமர கரனூர
சிறுபறை முழக்கி யருளே
திருமழலை மொழியின்மறை பலபல முழக்குமுனி
சிறுபறை முழக்கியருளே.

(அ - ரை.) மந்தமாருதரதம் - தென்றலாகிய தேர். அந்திமாலைக் களிறு-அந்திமாலையாகிய யானை சுகம்-கிளி. மதிக்கவிகை-சந்திரனாகிய குடை. திரைகடற்படகமும்-அலைகடலாகிய முரசும். கோகிலம் - குயில். சுரிகை - வாள். கரும்பணி சுரும்புசிலைநாண் கமழுமலர் வாளிகொண்டு-கரும்பாகிய வில்லையும் அழகிய வண்டாகிய நாணையும் மலராகிய அம்பையும் கொண்டு. மதவேள் மைத்

து - மன்மதன் மைத்துனனே! தந்தி - யானை. மருத்தணியா-வாசனை குறையாத. செருத்தணி - போர்தணிந்த. (அரு)

மலையைப் பிளந்தசுரர் மார்பைப் பிளந்துதிரை
வாரிநீ ருண்டுமகவான்
வாழ்வைப் புரந்தமரர் துன்பந் துரந்துவட
வரைபோல வருதாரகன்

தலையைப் பிளந்துபந் தாடிவே தாளபூ
தங்கள்பசி தன்னைமாற்றிச்
சண்டன் அணு காமலடி யாரிடர் துணிக்குமொரு
தனிவே லெடுத்தஅரசே

அலையிற் பொலிந்துவரு பாலியினில் வரும்வானை
ஆயிரம் வலைபீறிநா
ருளைவிழ முட்டிவினை யாடிவய லோடிமிக
ஆரவா ரித்துமதவேள்

சிலையைத் தடிந்துவந் துலவுகர னூராளி
சிறுபறை முழக்கியருளே
திருமதலை மொழியின்மறை பலபல முழக்குமுனி
சிறுபறை முழக்கியருளே.

(அ - ரை.) மலை - கிரவுஞ்ச மலை. வாரி - கடல். மகவான் - இந்திரன். வடவரை - மேரு. சண்டன் - எமன். வலைபீறி - வலையைக் கிழித்து. உலவு - உலாவுகின்ற. (அசு)

வேறு

அதிர்த்திடு குரல்களும் நெரித்திடு புருவமும்
அழற்பொறி விழிகளுமாய்
அதுக்கிய சிறுபிறை எயிற்றொளி களுநடை
அதிர்ச்சியு மணியணியாய்

விதிர்த்திடு படைகளும் மழைப்புய லுருவமு
மிகுத்துள தலைகளுமாய்
வெளிப்படும் அசுரர்கள் சிரக்குவை பலபல
விழப்பொரும் ஒருசதுரா

பொதுத்தனில் அழகுற நடித்தவர் மழுவது
பொறுத்தவர் குறுகலர்வாழ்
புரத்தினை எரிபட நகைத்தவர் மதனுடல்
புகைத்தவர் அமரர்களால்

முதுக்கொடு விடநுகர் மிடற்றினர் அருள்குக
முழக்குக சிறுபறையே
முழுத்தமிழ் தெரிகர புரத்தறு முகமுனி
முழக்குக சிறுபறையே.

(அ - ரை.) அதுக்கிய சிறபிறை எயிற்று ஒளி - துடித்த சிறிய பிறை போன்ற பற்களின் பிரகாசம். சிரக்குவை - தலைக் குவியல். பொது - அம்பலம். குறுகலர் - பகைவர். உடல்புகைத் தவர் - உடலை எரித்து அழித்தவர். முதுக்கொடுவிடம் நுகர்மிடற் றினர் - பழைய கொடிய ஆலகால நஞ்சை உண்ட கழுத்தை யுடையவர். (அஎ)

அருக்கனை முறுவலை உதிர்த்தெழு மதியுட
லரக்கியல் எமனிருதோள்
அறுத்தொரு குயில்கொடி கரித்தலை விழவிழ
அடித்தமரர்களுடனே

தருக்கொடு மகமது வளர்த்தவன் மணிமுடி
தரித்தவன் அகமனையாள்
தரித்திடு குழையற வடித்தடி யவர்வினை
தவிர்த்திடு மவர்துணைவா

நெருப்பெழ விழிகளை விழித்தல கைகள்பல
நிருத்தம திடுஎழுபார்
நெளித்திட வருநடை படைத்திடும் அசுரர்கள்
நிணக்குவை குவைபடவே

முழக்கிய வடியயி லெடுத்தரு ளியகையின்
முழக்குக சிறுபறையே
முழுத்தமிழ் தெரிகர புரத்தறு முகமுனி
முழக்குக சிறுபறையே.

(அ - ரை.) அருக்கனை முறுவலை உதிர்த்து-சூரியன் பல்லைத் தட்டி. கரித்தலை விழ - நெருப்பில் விழ. மகம் வளர்த்தவன் - வேள்வி செய்த தக்கன். அடியவர் வினை தவிர்த்திடும் அவர் துணைவா - அடியார்களின் துன்பத்தை ஒழித்த வீரபத்திரன் சகோதரனே!. அலகைகள்-பேய்கள். நிருத்தம்-நடனம். நிணக் குவை - கொழுப்புக் குவியல். வடிஅயில் - கூர்மையான அயிற் படை. (அஅ)

கருப்புவி லுடையவள் மலர்க்கணை யுடையவள்
கடைக்கணி லருளுடையாள்
கருப்புகு வினையனை யெடுத்தவள் அடியவர்
களித்திட வரமருள்வாள்

அருப்புறு மணிமுலை உறுத்திட அமலனை
அணைத்தவள் உலகமெலாம்
அளித்தவ ளுயிர்களை வளர்த்தவள் திரிபுரம்
அழித்தவள் இடரடையாள்

திருச்சடை மிசைமதி முடித்தவள் பலகலை
தெரித்தவள் அரியறியாள்
சிறப்புள வரமது பெருத்தவள் இடையது
சிறுத்தவள் நிறையழியாள்

முருக்கிதழ் உமையவ ளளித்தருள் குருபர
முழக்குக சிறுபறையே
முழுத்தமிழ் தெரிகர புரத்துறு முகமுனி
முழக்குக சிறுபறையே.

(அ - ரை.) மலர்க்கணை - மலரம்பு. கருப்புகு வினையனை - கருவில் புகக்கூடிய தீவினை உடையவன். அருப்புறு - அரும்புறு, அரும்பு போன்ற. அளித்தவள் - காத்தவள், ஈன்றவள். அமலனை அணைத்தவள் - சிவபெருமானைத் தழுவிக் கொண்டவள். நிறை - கற்பு. முருக்கிதழ் - முருக்கமலர் போன்ற உதடு. (அகூ)

இளைத்திடு பவவினை குளித்திடும் அடியரை
யெடுத்திடும் ஒருபுணையாய்
எதிர்த்திடும் அசுரர்கள் முடித்தலை யெனுமதில்
இடித்திடும் ஒருபடையாய்

அளப்பற அயனெழு தெழுத்தெனு மலினம
தகற்றிடும் ஒருகலையாய்
அடித்தல நினைபவ ரிரப்பற நவநிதி
யளித்திடும் ஒருதருவாய்

விளக்கிய வடியயி லிருக்குமி னியவெழில்
விரித்தொளி விடுமுறையாய்
விரைத்தெழு கடுநடை விடைச்சிவ னுமையவள்
விழிக்கணி மதுமலராய்

முளைத்தம ரர்கள்பய மொழித்தரு ளியகையின்
முழக்குக சிறுபறையே
முழுத்தமிழ் தெரிகர புரத்தறு முகமுனி
முழக்குக சிறுபறையே.

(அ - ரை.) புணை - தெப்பம். மதில் - சுவர். படை - ஆயுதம். அளப்பற - அளவற. மலினம் - அழுக்கு. இரப்புஅற - யாசிக்கும் தன்மை ஒழிய. விடை - காளை. (கூ0)

வடித்திடு கணையென மணிக்குழை கறுவிய
மதர்த்திடும் இருவிழியால்
மணத்தொளி பரவிடும் அகிற்புகை யிடுமது
மலர்ச்செரு கியகுழலால்

அடிக்கடி விடரறி வினைத்திரு டிகள்கள
வடக்கிய முறுவலினல்
அடற்சிலை மதன்முடி யசைத்திட லதுவென
அசைத்திடு மலைமுலையால்

எடுத்திரு கனதன முனைப்புடன் அனுதினம்
இளைத்திடு கொடியிடையால்
இழுக்குடை மயலினை யளிப்பவர் வசமுறும்
எமக்குள விடர்கெடவே

முடிச்சடை யுடையவ னளித்தருள் குருபர
முழக்குக சிறுபறையே
முழுத்தமிழ் தெரிகர புரத்தறு முகமுனி
முழக்குக சிறுபறையே.

(அ - ரை.) வடித்திடு கணையென - கூர்மையாக்கிய அம்பு போல. கறுவிய - வெறுத்த. மதுமலர்ச்செருகிய குழலால்-தேன் பொருந்திய மலர்மாலை சூட்டிய கூந்தலால். விடர்அறிவினை - தூர்த்தர் அறிவை. முறுவல் - சிரிப்பு. மலைமுலை - மலைபோன்ற முலையால். முனைப்பு - சுமை. இளைத்திடுகொடி இடை - தளருகின்ற கொடி போன்ற இடை. இழுக்கு - குறைவு. (கூக)

கூ௦. சிறுதேர்ப்பருவம்

[சிறு தேர் உருட்டி விளையாடுதல். இருபத்தொன்றாந் திங்களில் நிகழ்வது.]

மாதரிரு விழியாகும் அம்புக்கும் மதனவேள்
வாளிக்கும் நடுவாகியே
மாலாகும் அருணகிரி நாதரரு ணைச்சிகரி
வடவாச லிற்பயிலநம்

பாதமலர் பாடுநீ என்னஅடி யேனுமெப்
படிபாட என்றஅளவில்
பத்திதரு முத்தநகை அத்தியிறை வாவெனப்
பாடென்று சொல்லிஇயலாற்

பூதலமு மெங்கிளையும் ஈடேற நாவிற்
பொறித்தவ ருரைத்தகவிதைப்
புத்தமுது பன்னிரு செவிக்குநிறை யக்கொண்டு
போதமுன் அளித்தருளினுற்

சீதளம லர்ச்சரணம் உதவுகர னூராளி
சிறுதேர் உருட்டியருளே
செயசெயென அமரர்தொழ அசுரர்முடி சிதறுமுனி
சிறுதேர் உருட்டியருளே.

(அ - ரை.) வாளி - அம்பு. நடுவாகி-இடைப்பட்டு. அருணைச்சிகரி - அண்ணமலை. பத்திதரு முத்தநகை அத்தி இறைவா-வரிசை

பொருந்திய முத்துப் போன்ற பற்களையுடைய தெய்வயானையின். தலைவனே. கவிதைப் புத்தமுது - பாடலாகிய புதிய அமுதம். போதம் - ஞானம். சீதளம் - குளிர்ச்சி. அசுரர்முடி சிதறுமுனி - அவுணர் தலைகள் சிதறும்படி செய்த முனிவனே. (கஉ)

ஓராயி ரம்பேரை வருடத்தி லொருநாளில்
உண்கின்ற கற்கி முகிதான்
ஒன்றுகுறை யாகியிடு மன்றுநக் கீரர்வர
ஓடிப்பி டித்த வரையும்

காராய குன்றத் தடைத்துரிய நியதிக்
கடன்துறை முடிக்க அகலக்
கருதிமுரு காறவ ருரைத்தருள நீலக்
கலாபமயில் ஏறி யணுகிப்

பேரான குன்றந் திறந்திவுளி முகியைப்
பிளந்துநக் கீரர்தமையும்
·பெரியவேல் கொண்டுபுனல் கண்டுசுனை மூழ்கிப்
பிரான்முகலி நதியின் மேவச்

சீராய திருவருள் புரிந்தகர னூராளி
சிறுதேர் உருட்டியருளே
செயசெயென அமரர்தொழ அசுரர்முடி சிதறுமுனி
சிறுதேர் உருட்டி யருளே.

(அ - ரை.) கற்கிமுகி - குதிரைமுகம் உடைய பூதம். நியதிக் கடன் துறைமுடிக்க - தினந்தோறும் செய்யும் கடன்வகை செய்ய. முருகாறு - திருமுருகாற்றுப்படை. நீலக்கலாப மயில் - நீலநிறம் பொருந்திய தோகையையுடைய மயில். இவுளிமுகி - குதிரை முகம் உடையவனே. முகலிநதி - பொன்முகலி ஆறு (திருக் காளத்தியிலுள்ளது.) (கந)

மரகதக் கொடிதவஞ் செய்தகதை யுங்கரி
மாயவன் புரமானதும்
வருகரன்அ ருச்சித்த துஞ்சது முகக்கடவுண்
மாபூசை செய்தவாறும்

ஒருவழித் துணையான தும்பரமர் பரகதிக்
குதவியதும் ஒருபாலனுக்
குச்சியை வளைத்ததுவும் உத்தம வசிட்டருக்
கோதியருள் புரியுமுருகா

அரதனக் கடலில்எழும் ஆயிரங் கதிருடைய
ஆதவர் தமக்கழகதாய்
அலர்தூவி மேல்மே லருக்கியம் அளிப்பதென
ஆகாய முகடுமுட்டத்

திரைவிரிந் தெழுபாலி நதிவருங் கரனூர
சிறுதேர் உருட்டியருளே
செயசெயென அமரர் தொழ அசுரர்முடி சிதறுமுனி
சிறுதேர் உருட்டியருளே.

(அ - ரை.) மரகதக்கொடி - மரகதவல்லி. கரன் அருச்சித்ததுவும் - கரன் பூசித்ததும். சதுமுகக் கடவுள் - நான்முகன். அரதனம் - இரத்தினம். ஆதவர் - சூரியர். அலர் தூவி - பூவைவீசி. அருக்கியம் - மந்திர நீர் இறைத்தல். பாலியாற்றலையின் துளிகள் கதிரவன் அடியில் சென்று விழுதல் மலர்தூவி மந்திர நீர் இறைத்தலைப்போல் விளங்குகின்றதென்க. ஆகாய முகடு - விண்ணின் முடிவிடம். (கச)

வண்டியிரு சுடராக வையகந் தேராக
மாவாக நாலுமறையும்
வானவர்க ளனைவரும் பரிவார மாகமலர்
வாழ்பவன் பாகனாகக்

கொண்டுமலை சிலையாக அரவுநா ணாகமால்
கோலாக அழலாகவாய்
கோலிறகு காலாக வெந்துமுப் புரமெரிகொ
ளுந்தஎய் தவர்குமரனே

அண்டமள வாகுமணி மேடைதனி லேறிமலர்
அளகமுகில் அசையவழகாய்
ஆரவடம் அசைய அதி பாரமுலை யசையஇடை
யசையமே கலைகள்அசையச்

செண்டுவிளை யாடிமட மாதர்பயில் கரனூர
சிறுதேர் உருட்டியருளே
செயசெயென அமரர்தொழ அசுரர்முடி சிதறுமுனி
சிறுதேர் உருட்டியருளே.

(அ - ரை.) இருசுடர் வண்டியாக - சூரிய சந்திரர் இருவரும் சக்கரங்களாக. வையகம் - பூமி. மாவாக - குதிரையாக. பரிவாரம் - பரிசனம். மலர்வாழ்பவன் பாகனாக-பிரமன் சாரதியாக. மலைசிலையாக - மேருமலை வில்லாக. அரவுநாணாக-வாசுகி கயிறாக. மால் கோலாக-திருமால் அம்பாக. அழலாக வாய் - அம்பின் நுனி நெருப்பாக. கோல் இறகு காலாக - அம்பின் இறக்கை காற்றாக. அளகமுகில் - கூந்தலாகிய மேகம். மேகலைகள் - மேகலாபரணங்கள். செண்டு - பந்து. (கூ)

பந்தாடு மடவார்கள் விளையாடு தற்கேறு
பாதசெம் பஞ்சுபதியப்
பரியநித் திலமேடை பவளமா மேடையாய்ப்
பரிதியின் கிரணமெனவே

நந்தா எறிக்கவது கண்டிதழ்க் கதவுதனை
நளினம் திறக்கஅதிலே
நறவொழுகி யோடியிட வயலின் பரப்பெலாம்
நதியின்ப்ர வாகமாக

வந்தார வாரமொடு பாலாறு டன்புகுத
வாழையின் கனிகள்சிதறி
வரமள்ளர் தேனுடன் பால்பழம் புசியுமென
வழிவந்த வர்க்கருளியே

சிந்தா குலம்பொடி படுத்தியருள் கரனூர
சிறுதேர் உருட்டியருளே
செயசெயென அமரர்தொழ அசுரர்முடி சிதறுமுனி
சிறுதேர் உருட்டியருளே.

(அ - ரை.) பாதசெம்பஞ்சு - அடியில் பூசிய செம்பஞ்சுக் குழம்பு. பரிய நித்திலமேடை - பருத்தமுத்துமேடை. பரிதியின் கிரணம் - சூரியன்கிரணம். நந்தா-கெடாது. இதழ்கதவு-இதழா

கிய கதவு. பிரவாகம் - வெள்ளம், பெருக்கு. வாழையின்கனி - வாழைப்பழம். சிந்தாகுலம் - மனத்துயர். பொடிபடுத்தி-அழித்து.

வேறு

விழிததும் பியபுனலின் முழுகிவந் தனைபுரியும்
அடியார்க ளுக்கமுதமே
வினையெனுங் குவடுபொடி படநடம் பயிலுமொரு
மயில்வாக னக்கடவுளே

பழிசுமந் திடும்அசுரர் முடியொடுந் தலைசிதற
வடிவேலெ டுத்தஅரசே
பவமெனுங் கடலில்விழும் எனையுமன் பெனும்இனிய
கரையேற விட்டபுணையே

பொழிகரும் புயலனைய இனியஅம் பிகைமுலைகள்
பொழிபால் குடித்தகளிறே
புதியசெங் கமலமலர் சரவணம் தனின்மருவி
விளையாடி யிட்டவரசே

செழியசெந் தமிழ்குலவு திருவிரிஞ் சையின்முருக
சிறுதேர் உருட்டியருளே
சிவசிதம் பரநடன மிடுதிகம் பரர்குமர
சிறுதேர் உருட்டியருளே.

(அ·ரை.) விழிததும்பிய புனல்-கண் துளும்பிய நீர். வந்தனை-வணக்கம். வந்தனை புரிவோர் நீரில் முழுகவேண்டியதற்கேற்ப, ஈண்டு மகிழ்ச்சிக் கண்ணீரையே குறிப்பிட்ட நயம் காண்க. பவமெனும் கடல் - பிறப்பாகிய கடல். கரும்புயல் - கருகிய மேகம். செழிய செந்தமிழ்குலவு - செழித்த செந்தமிழ் விளங்குகின்ற. செழிய என்பதை அண்மைவிளியாக்கி, பாண்டியனே எனவுமாம். (கஎ)

கனகஙிங் கணிகள்கல கலகலென் றொலிபரவும்
இருதாம ரைச்சரணனே
கடைபடுங் கடலிலெழும் அமுதமுண் டவர்பரவு
கருணா கரக்குரிசிலே

மனமும்ஐம் புலனுமொரு வழிசெலும் படியெனது
மலமா சொழித்த குகனே
வளர்சிலம் பிடைபொழியு மழையெனும் படிசொரியு
மதவா ரணற்கிளையனே

தனனதந் தனனஎன அளிமுழங் கியகுவளை
மணமாளி கைச்சதுரனே
தபனசெங் கதிருதயம் உலகறிந் துணரமுரல்
சரணயு தக்கொடியனே

தினகரன் சசியளவு திருவிரிஞ் சையின்முருக
சிறுதேர் உருட்டியருளே
சிவசிதம் பரநடன மிடுதிகம் பரர்குமர
சிறுதேர் உருட்டியருளே.

(அ - ரை.) கனக கிண்கிணிகள்-திருவடிகளில் அணிந்துள்ள பொன் தண்டைகள். அமுதம் உண்டவர்-தேவர். கருணைகரக் குரிசில்- அருட்கடற் பெருமான். ஐம்புலன் - சுவை, ஒளி, ஊறு. ஓசை, நாற்றம். மலமாசு - மலக்குற்றம். சிலம்பிடை - மலையில், அளி - வண்டு. தபனன் - சூரியன். சரணயுதக் கொடியன் - கோழிக்கொடியன். தினகரன் சசி - சூரியன், சந்திரன். (கஅ)

முதியஅம் புயனையொரு குடிலையின் பொருள்வினவி
முடிமீது குட்டுமுனியே
முழுதும்அன் பர்களிதய மலர்குளிர்ந் தலரவரு
முதிராத பொற்பரிதியே

கதிபெறும் படியுலகில் உயிரெனும் பயிர்தழைய அருள்நீ
ரொழுக்கு முகிலே
கயிலையம் பிகைமுழுக அதரமஞ் சனமுதவும்
அபிஷேக பொற்கலசமே

புதியசெந் தமிழ்மணமு மறையுடன் கலைமணமும்
அழியாமலர்க்குமுதனே
பொதியவந் தணன்உருகி யுருகிவந் தனைபுரியு
மறுமாமு கக்குழவியே

சிதைவில்தண் டலைமருவு திருவிரிஞ் சையின்முருக
சிறுதேர் உருட்டியருளே
சிவசிதம் பரநடன மிடுதிகம் பரர்குமர
சிறுதேர் உருட்டியருளே.

(அ - ரை.) முதிய அம்புயன் - பெரிய பிரமன். குடிலையின் பொருள் - பிரணவ மந்திரப் பொருள். மூதிராத பொற்பரிதியே - அழகிய இளஞ்சூரியனே. கதிபெறும்படி - மோட்சம் அடையும் படி. உயிரெனும்பயிர் - உயிராகிய பயிர். தழைய - தழைக்க. அருள்நீர் - அருளாகிய நீரை. மஞ்சனம் - நீர். மலர்க்குமுதனே - மலராகிய குமுதம் போன்ற வாயுடையவனே. தண்டலை - சோலை.

உலகமுண் டுலகுதனை யொருபதந் தனில்அளவு
செயுநா ரணற்குமருகா
உதயசெங் கதிரனைய சரணபங் கயம்எனது
முடிமே லழுத்து முதல்வா

சலதிவெந் தலறியிட வரைபிளந் திடியவடி
அயிலேவி விட்டதலைவா
தவமெனும் பெருமையுள குறியவன் பெறவினிய
தமிழ்நா லுரைத்தசதுரா

மலையினும் பெரியதன இனியவஞ் சியர்பயிலு
மணிமாளி கைச்சிகரமேல்
மரகதஞ் சிறுபகலில் ஒளிதயங் கிடவதனை
இருள்மாலை யுற்றதெனவே

சிலைமதன் சமர்குலவு திருவிரிஞ் சையின்முருக
சிறுதேர் உருட்டியருளே
சிவசிதம் பரநடன மிடுதிகம் பரர்குமர
சிறுதேர் உருட்டியருளே.

(அ - ரை.) ஒரு பதந்தனில் - ஒரு அடியில். சரணபங்கயம் - அடித்தாமரை. சலதிவெந்து அலறி இட - கடல்நீர் எரிந்து சத்திக்க. குறியவன் - குறுமுனி. பெரியதன இனிய வஞ்சியர் - பெரிய தனங்களையுடைய அழகிய வஞ்சிக்கொடி போன்ற பெண்கள். மரகதம் - பச்சை. சமர் - போர். (க00)

அகநெகிழ்ந் துருகியிரு விழிசலம் பொழியஉன
திருதாள்து திக்க அறியேன்
அனுதினங் கலைமறைகள் நெறிநடந் திடல்வழுவி
அதிபாத கத்தை நினைவேன்

இகபரந் தனையறியும் அறிவறிந் திடுமுனிவர்
இடநாடி யுற்று மருவேன்
எனையுமன் பினர்களுடன் அடிமைகொண் டருளி
பவவேர் ஒழிக்கு மரசே [யெழு

மகரகுண் டலம்அசைய முலைசுமந் திடையசைய
மலைபோலி ருக்கு முலைமேல்
மணிவடங் களும்அசைய களபகுங் குமவிரக
மடவார் நிருத்தம் இடவாழ்

சிகரமண் டபமருவு திருவிரிஞ் சையின்முருக
சிறுதேர் உருட்டி யருளே
சிவசிதம் பரநடனம் இடுதிகம் பரர்குமர
சிறுதேர் உருட்டியருளே.

(அ - ரை.) அகம் - மனம். நடந்திடல் வழுவி - ஒழுகுதல் தவறி. மருவேன் - பொருந்தேன். எழுபவவேர் - எழுபிறப்பின் வேரை. விரகமடவார் - ஆசைப் பெண்கள். திகம்பரர் - திக்கை ஆடையாக உடையவர். சிவசிதம்பர - சிவனுகிய சிதாகாசத்தி லுள்ளவனே. சிறுதேர் உருட்டி அருள் - நடைவண்டியாகிய தேரை உருட்டி அருள்வாய். (கoக)

திருவிரிஞ்சை முருகன் பிள்ளைத்தமிழ்

முற்றிற்று.

பொருட் குறிப்புக்கள்

[எண் : பாட்டு எண்]

செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகரவரிசை

முருகன் பிள்ளைத்தமிழ்
நூல்கள்

முருகன் பிள்ளைத்தமிழ் நூல்களில் திருச் செந்தூர்ப் பிள்ளைத்தமிழ், முத்துக்குமாரசாமி பிள்ளைத்தமிழ், திருமலை முருகன் பிள்ளைத்தமிழ் ஆகிய மூன்று நூல்களும் அரிய குறிப்புரை விளக்கங்களுடன் கழகவழி வெளிவந்துள்ளன. ஏனைய இரண்டும் விரைவில் வெளிவரும்.

	ரூ.	அ.
முத்துக்குமாரசாமி பிள்ளைத்தமிழ்	1	0
திருச்செந்தூர்ப் பிள்ளைத்தமிழ்	1	0
திருமலை முருகன் பிள்ளைத்தமிழ்	1	0
திருவிலஞ்சி முருகன் பிள்ளைத்தமிழ்	1	0
சேயூர் முருகன் பிள்ளைத்தமிழ்	1	0

